



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

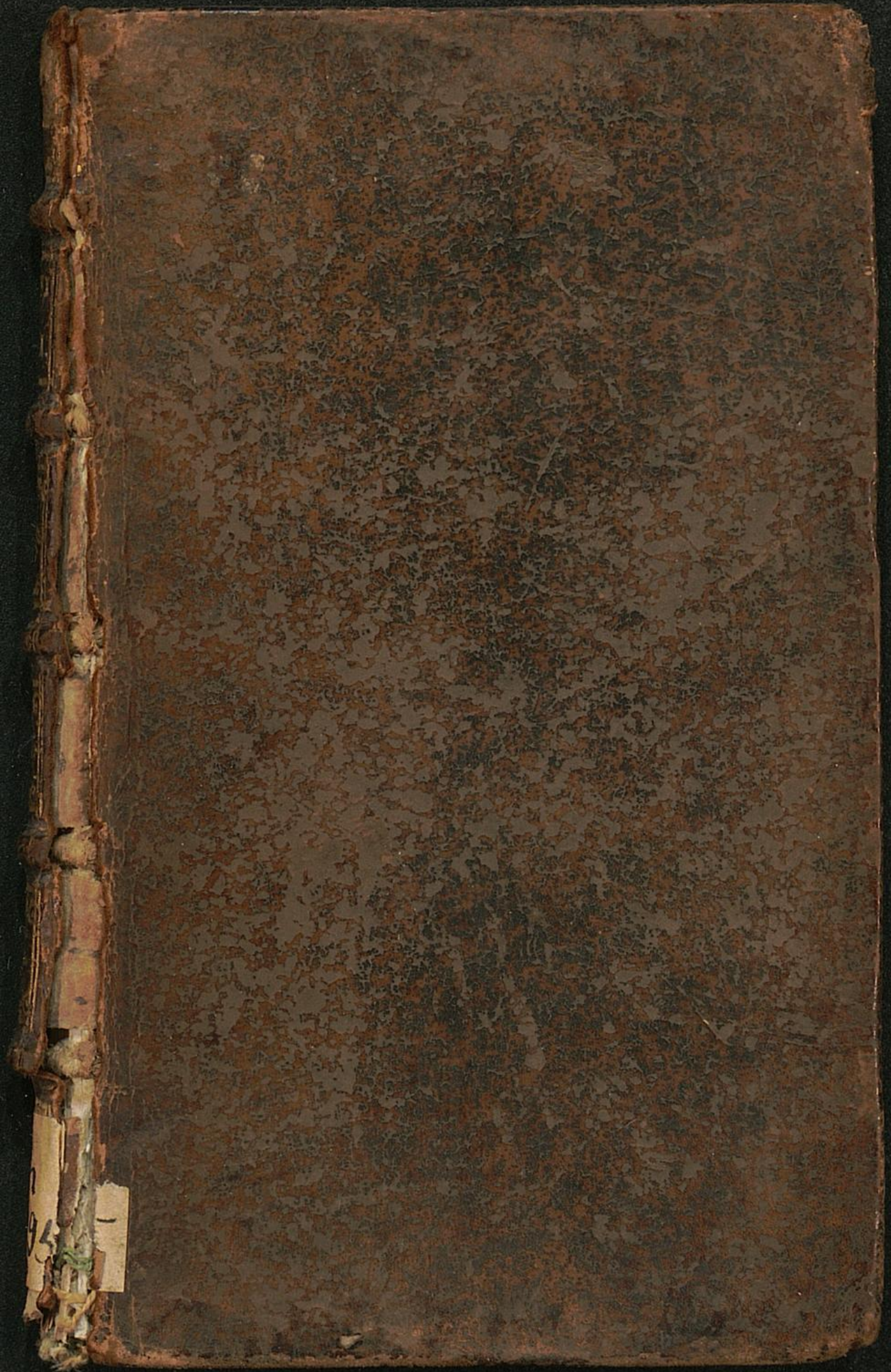
Universitätsbibliothek Paderborn

Hymni Ecclesiastici Novo Cultu Adornati

Clairé, Martin

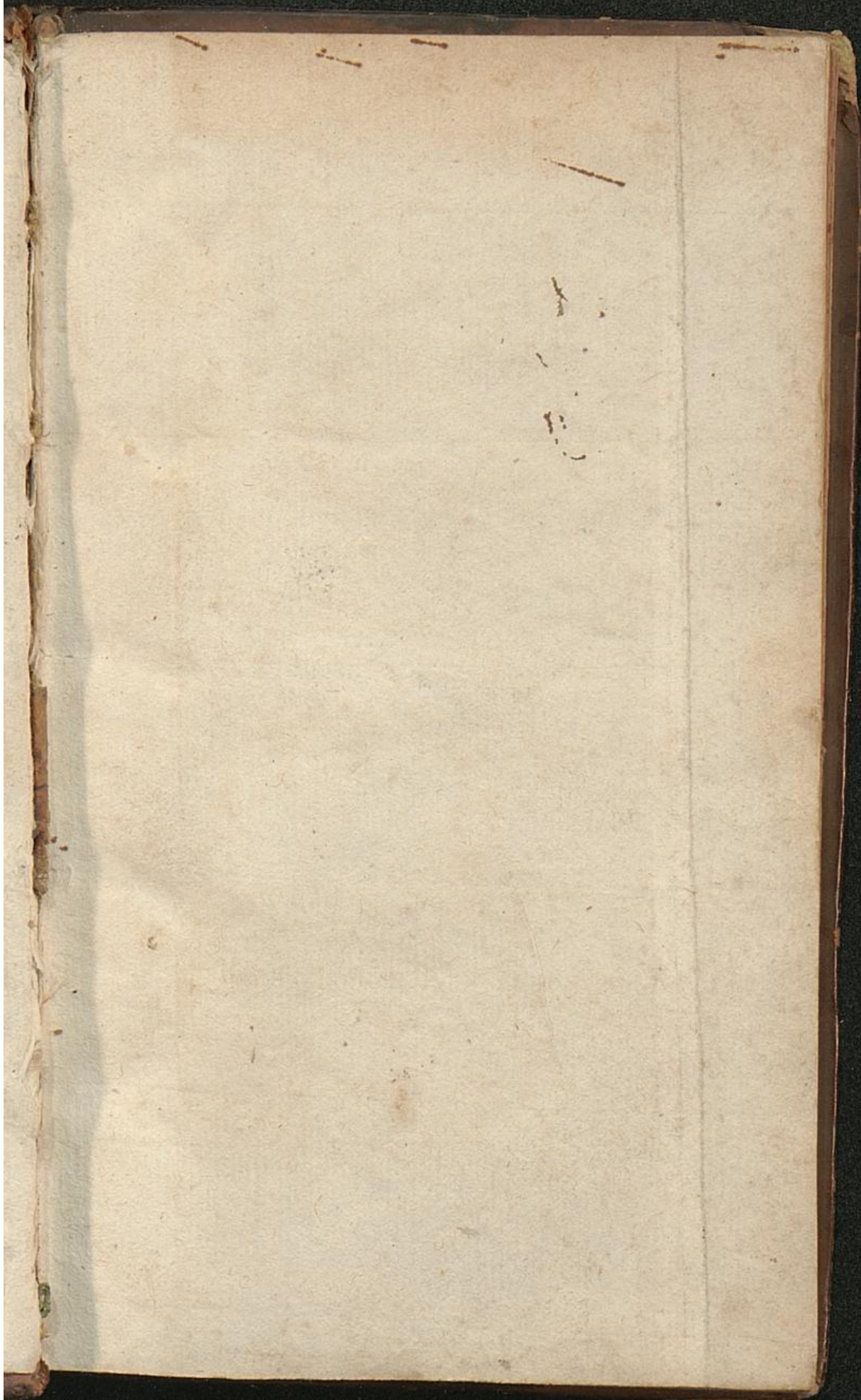
Parisiis, 1676

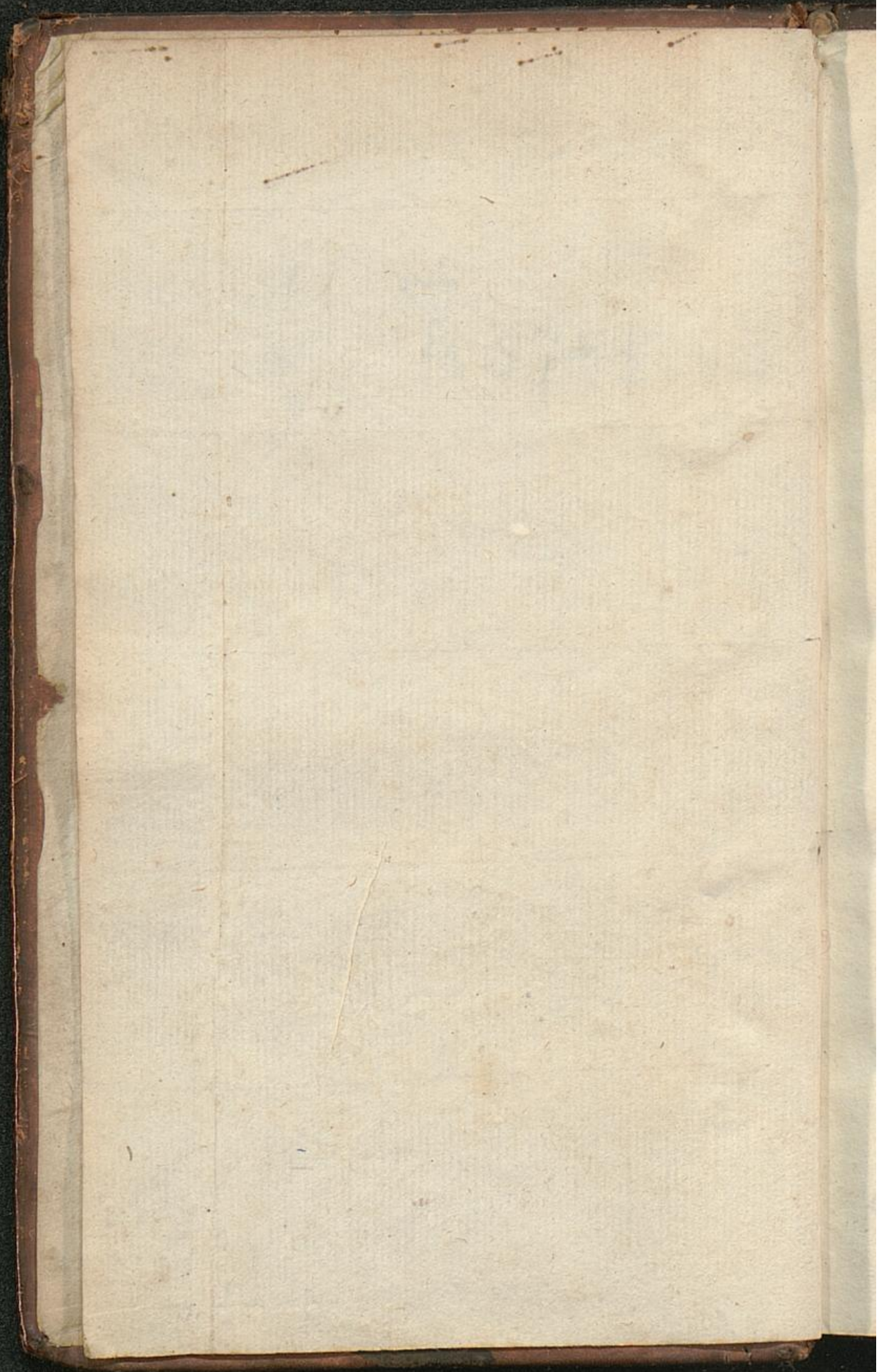
urn:nbn:de:hbz:466:1-12077



A
v
9

Th. 5795.





HYMNI
ECCLESIASTICI
NOVO CULTU
ADORNATI

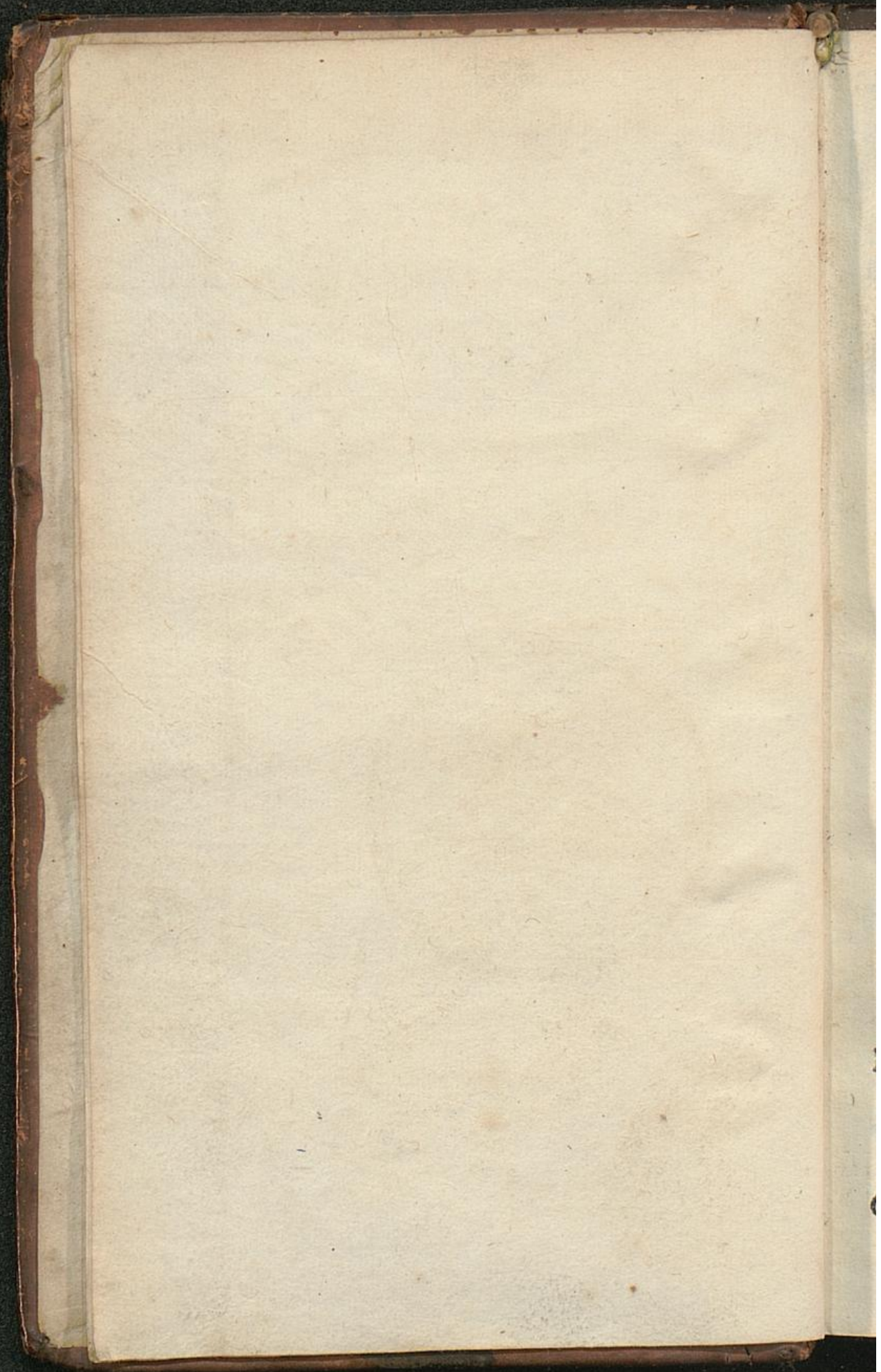
LAB. MARTINO CLAVEL,
SACR. THEOL. DOCT.

EDITIO SECUNDA
1856



IN VINDOBONA
PUBLI. IN AUSTRIA

M. DC. LXXVI.
TYP. JOHANNIS JOHANNIS



H Y M N I
ECCLESIASTICI
NOVO CULTU
ADORNATI.

Auctore MARTINO CLAIRE',
Societatis JESU Presbytero.

EDITIO SECUNDA
ACCURATIOR

ET ALTERA PARTE AUCTION.

Collegii Sordij ipe paderborna.



PARISIIS,
Excudebat SEBASTIANUS MABRE-
CRAMOISY, Regis Typographus.

M. DC. LXXVI.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

H Y M N I
ECCLESIASTICI
NOVO CULTU
ADORNATI.

AMICIS MARTINO CLARE,
SOCIETATIS IESU PRÆDICANTIS.

EDITIO SECUNDA
ACCURATIOR

ET ALTERA PARTE AUGUSTI
Georgii. Anst. 17. Paderborn.



PARISIIS,
Ex officina Bernardinae Massae
Cramoisy, Regis Typographæ.

M. DC. LXXVI.
COM PRIVILEGIO REGIS.



CELSISSIMO PRINCIPI
FERDINANDO
EPISCOPO PADERBORNENSI
COADJUTORI MONASTERIENSI
S. R. I. PRINCIPI
COMITI PYRMONTANO
LIBERO BARONI
DE FURSTENBERG.

E*A est, CELSISSE PRIN-*
CEPS, generis tui, virtutis, &
doctrinae claritas, ut jam nemo sit
in orbe Christiano, qui te tantis
animi dotibus ornatum, totque egre-
giis insignem factis, atque institu-
ā ij

tis, non vehementer suspiciat, amet,
veneretur.

Quod tibi planè perspectum esse
potest, vel ex me uno, qui tanto
locorum intervallo disjunctus, nec
externarum rerum, gentiùmque de-
ditus cognitioni, in hanc tamen no-
titiã venerim, tuique captus adeo
fuerim splendore nominis, & magnã
celebritate famæ, ut meã propemo-
dum tenuitatis oblitus, te, tantum
scilicet hominem, & summis rebus
intentum, scriptis meis adire, &
interpellare non dubitarim.

Quamquam omnino reticere no-
lim quantum momenti, ut id aude-
rem, attulerit vir tibi non ita pri-
dem notus; mihi verò cognitus im-
primis, idemque amicitia, juxta ac

3
professione conjunctissimus : ille ni-
mirum, qui cum prestantissimo fra-
tre suo, Regis Christianissimi Ora-
tore, tuâ saepe dignatus consuetudi-
ne, & ad humanissima, doctissimâ-
que admissus colloquia, sic ad amo-
rem tui, & cultum exarsit, tua fa-
ctus virtutis sapientiaeque testis &
admirator, neminem ut norit, quem
non ejusdem nominis tui, ac digni-
tatis studiosum esse, atque observan-
tem velit.

Ego sanè tot me tui cultoribus
libens ac volens adjungo, non sin-
gulari minùs amici permotus hor-
tatu & exemplo, quàm existimatio-
ne publicâ & communi illustrium
virorum consensu. Cujus enim in
Europa vel clarior virtus quàm tua,
ã iiij

vel doctrina notior, vel major fama? quâ demum effectum est, ut quod tibi proprium est in Paderbornensi ditione palatium, jam unum idémque sit commune virtutum omnium domicilium, & aperta omnibus ad sacras, humanásque literas Academia: unde expectantur aliquando præclara in omni disciplinarum genere opera, quibus profectò quasi immortalibus monumentis, & tua in universam rem literariam commendentur merita, & gloriosa ingenii tui doctrinaque memoria consecretur.

Quam enim scriptionibus, in quas jam incumbis, spem non facis, qui prioribus tuis, & juvenilibus etiam scriptis, tantam ubique tibi

famam conciliaſti? Teruntur om-
nium manibus ac ſermone elegan-
tium tuorum carminum libri; ad-
mirantur omnes non doctiſſimas tan-
tùm illas in Paderbonenſia monu-
menta animadverſiones tuas, ſed
iſſas etiam monumentorum inſcri-
ptiones elaboratis carminibus exara-
tas: in quibus nec brevitatis rerum
obſcurat intelligentiam; nec ampli-
tudo materiæ, ejuſque explicandæ
difficultas, concinnitatem metri aut
ſermonis labefactat.

Quare omnino perſuaſum habui,
neminem Hymnorum noſtrorum Ju-
dicem fore æquioſorem te, qui, cùm
de hiſtoricis ejuſmodi rebus, imple-
xis adeo, ac per ſe amplis, tam
breviter, tam clarè, tamque ele-
ã v

ganter scribere potueris, intelliges certè quàm difficile & operosum fuerit, inusitatam his temporibus tenere, quam consecratus sum, viam, in hoc praesertim Hymnorum, qui in oculis omnium manibúsque versantur, argumento.

Jam verò quòd Hymnos novo à me instructos cultu, non miserim ad te duntaxat legendos, sed uni potissimùm tibi, CELSISSIME PRINCEPS, consecrandos esse duxerim: fecit equidem spectata erga Dei cultum pietas tua, & singularis sacrorum rituum cura. Nam cùm hanc officii Divini partem, in primis nobilem, exornandam suscepissem, non putavi fore illam non acceptissimam tibi, qui pro eo, quo semper ar-

des, Divina Religionis ac dignitatis
tuenda studio, totum te sacris in-
stituendis rebus & amplificandis ad-
dixisti.

Nempe ex quo primariis auctus
es honoribus Ecclesie, ipsique re-
genda prepositus, tanto splendore in
obeundis omnibus officiis effulsisti,
merito ut dubitari possit, plusne tibi
suis insignibus atque infulis digni-
tates sacra contulerint, an tu ipsis;
dum omnia illarum ornamenta in Re-
ligionis gloriam convertisti. Quanto
autem dicam virtutis, meritique fa-
nore? Nimirum, instauratione dis-
cipline, quam sanctissimis moribus
tuis ac legibus instituisti; incredibi-
li, qua semper vigilas pro Christi
grege, cura; assiduo, quod pre te
a vj

fers, aberrantium ovium studio, do-
ctrinâ, auctoritate, munificentia, re-
vocandarum: omnibus demum lau-
dibus cum optimi Principis, tum ma-
ximi Presulis, cujus utriusque mu-
neris, dignissimè & sustines nomen,
& partes explēs. Hæc enim tuorum
sunt publica meritorum monimenta,
hæc dignitatum & honorum insignia,
quæ deinceps toti Ecclesiæ perpetuo
futura sint ornamento, populis om-
nibus venerationi, Principibus au-
tem ac Presulibus admirationi &
exemplo.

Quidni igitur ego tibi, CEL-
SISSEME PRINCEPS, tantis
Dei beneficiis cumulato, Hymnos of-
feram, Divinis laudibus consecra-
tos, & cum illis ad te, quasi epi-

niciūm dicturus, accedam? Verūna
quamcumque captare velim ratio-
nem, tuā, si quo modo possim, gloriæ
serviendi, hoc mihi pro certo haben-
dum videtur, neminem esse, cui ma-
gis munusculum istud placiturum sit,
quā tibi; qui sacra inter studia,
publicāque negotia, tuum, si quod est,
otium literis humanioribus impendis;
nec decentem aspērnaris politāque
Poesim, cui sanè tam accuratam ac
felicem operam navas, ut erudito-
rum omnium admirationem meritus
sis; nec ullus ferè sit insignium
Poëtarum, qui scripta à te carmina
suis carminibus celebrare, & adopti-
vis tuis annumerari sua non cupiat.

Mihi verò, cui ad ejusmodi glo-
riam aspērire non licet, hærebit in

*animo semper memoria nominis tui,
cum singulari laudum tuarum studio
conjuncta; eritque magna gratia, &
honoris loco, hac saltem meâ pla-
cendi tibi voluntate placuisse. Ne-
que fieri posse diffido, ut quos jam
omnis prorsus auctoris commendatio-
ne destitutos hymnos tam humani-
ter excipis, eosdem postmodum tuâ
munitos auctoritate, uti & nomine
insignitos, reddas; tótque reperiant
aliquando fautores ac Patronos, quot
virtutis imitatores tuæ cultorésque
precatur*

CELSITUDINI TUÆ

Addictissimus MARTINUS
CLAIRE' Presbyter So-
cietatis JESU.



DE VERA
ET PROPRIA
HYMNORUM
ECCLESIASTICORUM
RATIONE
DISSERTATIO.

HYMNORUM usum, institutio-
nem, ac finem expendenti dif-
ficile non erit judicare quales esse
oporteat, qui nostris in Sacris ad Dei
cultum adhibentur. Est autem Hym-
nus, ex illo carminum genere, quod
Græcis dicitur ὕμνος, hoc est cantus,
qui in alicujus laudem comparatus,
jucundo, & eleganti stylo pangitur.

Hymnus igitur Officio Divino con-
secratus cantus est quidem, & poë-

In Bul. pro
Recog. Bre.
Rom.

ticis numeris adstrictus; sed cantus
facer, cum in ipsius Dei laudem fa-
ctus sit; nec suo carens decore, qua-
lis Ecclesiam decet, *Quam vult ex-
hiberi sibi Christus non habentem ma-
culam neque rugam.* Ita verè ac piè
dixit Urbanus VIII. inter Sanctos ac
Summos Pontifices dicendus meritò
Sanctissimus Maximusque, tum illu-
stribus factis, & virtutum exemplis,
tum rebus pro communi Reipublicæ
Christianæ bono præclarè gestis, aut
sapienter institutis: quorum in ulti-
mis ponendum non est singulare illud
pietatis ac Divinæ laudis studium,
quo nihil omissum voluit ad tuen-
dum & promovendum, quem sum-
moperè *dilexit, decorem domus Dei.*
Ei certè quantum cordi esset sacro-
rum Hymnorum nitor, non obscure
declaravit nova Breviarii Romani re-
cognitio, in qua eò usque haberi vo-
luit hymnorum rationem, ut illorum
præ cæteris emendationem splendo-
rèmq; spectasse videatur.

An verò ad sacros exornandum
Hymnos adsciscendi etiam rhythmi

sint, non levis potest esse controversia. Non desunt enim qui Ecclesiæ precibus & canticis rhythmicè scriptis impensè faveant; aliis tamen reclamantibus, qui hunc extremarum syllabarum lusum; novum veluti ac barbarum imperitorum inventum vix ac ne vix quidem ferre possint.

Qua de re, ne vana & inutilis moveatur quæstio, hoc primùm certum omnibus ac notum habeatur, nullam hîc intercedere nobis cum probatis Poëtices autoribus circa rhythmorum usum discepcionem. Quis enim nisi dementer contendat, illustrium Poëtarum carmina, versibus pari verborum exitu terminatis concinnata fuisse olim, aut concinnari aliquando debuisse? Sed rota in eo sita est controversia, ut statuatur, an hæc, de qua nunc agitur, rhythmicorum carminum forma, ab antiquis, præcipuîsque Hymnorum sacrorum scriptoribus usurpata fuerit: ac deinde, an ipsi rhythmî ad Ecclesiæ cantus revera sint idonei, illisque sic congruant, ut germanâ simul cum lati-

nitate, rectâque Poësi appositè conjungantur.

*Vide Elucid.
Eccel. Clitho.*

Cùm igitur de his duntaxat Hymnis disputandum sit, quos ipsa suum ad usum fecit, aut approbavit Ecclesia, quis illam continuò non asserat rhythmorum semper studiosissimam fuisse, iisque suos hymnos, ex omnium ætatum memoria, ornare solitam? Enimverò si universam Hymnorum, quotquot extant, congeriem inspicere non piget, fatendum erit omnino, illorum quamplurimos, & vetustissimos quidem reperiri, qui nulla carminis laude, sed solius rhythmici commendatione valeant: aliorum verò, qui justo, aut tolerabili metro constant, aut nullos esse, aut paucos, in quibus insertus identidem, quasi ad ornamentum, non appareat aliquis rhythmorum numerus: ac universim priscos illos scriptores Hymnorum, suos versus, si non legitimis ubique Poëticæ metris, at certè conquisitis undique rhythmis, adornasse: cùm planè statutum haberent, si Poëticæ leges liberam aptamque rhythmorum com-

positionem non sinerent, renuntian-
dum potius esse carminibus, quàm
rhythmis, quorum ingeniosâ, suaví-
que consonantiâ, mentis conciliare-
tur attentio, juvaretur memoria, &
humanæ voluntates ad pietatem ju-
cundè traherentur.

Unum hîc appello eximium testem
D. Augustinum, qui ad imbuendos *Initio Tom. 7.*
sacræ fidei dogmatis populorum ani-
mos, illósque adversus Donatistas
præmuniendos, prolixum super ea re
scripsit hymnum, sive ut vocat, psal-
mum, cui rhythmis illustrando ita se
vir occupatissimus addixit, ut quadra-
ginta supra ducentos versus, sub una
eadémque ultimâ desinente syllabâ,
confecerit. Extat hic Hymnus inter
ejus opera, illúmque postea in suis
Retractionum libris approbat, de-
clarátque hac arte factum à se fuisse,
ut ad omnium captum & canendi
usum esset accommodatior. Nobis ve-
rò hinc demonstratur ampliùs, Hym-
norum rhythmicorum, tum ad canen-
dum docendúmque utilitas, tum etiam
antiquus in Officiis Divinis usus.

Quod si illorum ortum à fonte re-
 petere placet, idem erit & Christia-
 næ Religionis, & Hymnorum hujus-
 modi principium : cujus rei locuples
 testis est, idémque spectator Philo
 Judæus, vir utique primis Ecclesiæ
 temporibus æqualis. Is enim scribens
 de sanctissimis primorum Christiano-
 rum moribus, ritibusque (hos autem
 Essenorum nomine ab eo designari
 tradunt Hieronymus, aliique Patres)

ὡς οὐ θεω-
 ροῦσι μόνον,
 ἀλλὰ καὶ
 ποιεῖσιν ἄσ-
 ματα, καὶ
 ὕμνοις, εἰς
 Θεὸν, ἁγίων
 πατέρων, καὶ
 μελῶν, ἀ-
 ρυθμοῖς σε-
 μνοτέροις
 ἀναγκάως
 χράσασθαι,
 &c.

lolsque rhythmicos, quos singuli pri-
 vato quisque in secessu, & simul suis
 in cœtibus, alternis choris concine-
 rent : *Non solum*, ait, *contemplationi*
vacant, sed etiam Cantica & Hymnos
in Dei laudem componunt; vario me-
trorum, carminumque genere, rhyth-
mis concinnatos.

Quid ad rem nostram aptius, quid
 convenientius afferri queat? Jam enim
 apparet ex his, nec rhythmicorum car-
 minum concinnitatem novitium ali-
 quod inventum esse, ut prætexebatur;
 neque hinc etiam (quod erat alterum
 criminandi caput) ullam in metrum, aut

in dictionem, barbariem induci; quando probatum est jam inde à primis Ecclesiæ temporibus, Hymnos non modò cum rhythmis scribi solitos, sed & poëticis ornamentis non caruisse.

Verumtamen addi aliquid ampliùs potest, quo & antiquus ille Hymnorum rhythmicè scribendorum modus firmiùs stabiliatur, & jucunda rhythmorum cum sacris Hymnis necessitudo magis ac magis elucescat. Ut enim convenit inter eruditos, nihil absorum magis esse, alienùmque à dignitate, &, ut ita dicam, ab libertate orationis, quæ soluta dicitur, quàm frequentem vocum similiter cadentium affectationem; ita etiam contrà, nihil excogitari potest idoneum magis & consonum sacris Hymnis, qui toti facti sunt ad canendum, quàm numerosus elegantium rhythmorum tenor, quibus festiva magis efficiatur ac venusta modulatio.

Nam, cum Hymnorum fermè omnium versus perbreves sint, & recurrentibus in fine cujusque versùs, iidem semper syllabarum, seu pedum

numeris, iidem etiam respondeant congruentes in cadendo soni: quis tantillo præditus aurium iudicio, non agnoscat, tum demum elegantem illum ac perfectum Hymnum censeri posse, qui ad legitimam quidem Poëseos formam elaboratus, paribus nihilominus, & similiter desinentibus verborum juxta ac cantûs sonis, simul constet? Quod verum adeo, certumque est, ut deficiente pluribus in Hymnis, accuratâ metri ratione, iidem tamen universæ semper Ecclesiæ probati fuerint, & maximè grati, dummodò illis convenientes concinnique rhythmus non deessent. Quod uno manifestè patet exemplo Hymnorum de Sanctissimo Sacramento, qui magno totius Ecclesiæ consensu recepti per omnem terrarum orbem assiduè decantantur. Nec dubium videtur, quin plures ex antiquis ejusdem generis Hymni, intacti similiter in Officiis Divinis etiamnum remanerent, si pari sententiæ & rhythmorum elegantia præstitissent.

Ex his itaque primùm constat Ec-

clesiasticos Hymnos cum suis rhyth-
mis formatos esse , ac veluti natos :
tum verò eosdem cum illis adultos &
propagatos , ad hæc usque tempora
perstitisse. Certum est deinde, nullam
inesse sacris Hymnis , Latinis nimi-
rum Odis, cum rectâ Latinitate, ac
justâ Poësi repugnantiam, uti palam
fecit Urbanus VIII. qui veteres Ro-
manæ Ecclesiæ Hymnos ad carminis
& Latinæ orationis leges revocari cu-
ravit, & novos à se eleganti stylo &
carmine elaboratos adjecit. Postremò
igitur restat, ut iidem Hymni, nunc
denuo, veterum more, ad pristinam
quoque rhythmorum venustatem, sua-
vitatemque reducantur; qui porrò præ-
cipuus est, propriusque hujus editio-
nis Hymnorum scopus.

Nemo enim sibi persuadeat, ipsos
hîc improbari, quos Ecclesia dudum
probavit Hymnos; aut novos, quos
ipsa non probavit, nec vidit, tanquam
legitimos & approbatos induci; vel cer-
tè incognitam hætenus, & inauditam
præscribi imponique Hymnorum scri-
bendorum formam: quis enim absque

.III V

ulla autoritate Ecclesiæ tantum sibi
sumat, & arroget? Fuit igitur unum
istius, non dicam operis, sed audacis
cujusdam conatûs, propositum, quo
experiri placuit, an illi ipsi Hymni
in Ecclesiâ pridem usurpati, ejusdem-
que jussu in debitam Latini sermonis,
metrique poëtici dignitatem aliquan-
do restituti, possint etiam, servatis
latinitatis & carminis legibus, pristi-
nâ rhythmorum elegantiam sic exornari,
nihil ut inde obscuritatis aspergatur
sententiæ; nihil asperitatis, metro;
nihil labis, dictioni; quibus inter se
conciliandis quid operæ subsit ac la-
boris, nemo satis intelliget, qui se
nunquam hujusmodi scribendis Hym-
nis exercuerit.

Sed jam aliunde nova exurgit dif-
ficultas. Nam cum Hymni, non sty-
li exercendi causâ, nec lectionis dun-
taxat studio, sed canendi gratiam con-
ficiantur: tanti non interest ut politi
& elegantes sint, quanti ut ad rectam
modulationem, & ad pietatem exci-
tandam idonei fiant. Enimvero cum
sacra Psalmodia juxta piam Urbani

VIII.

VIII. mentem, sit ejus Hymnodia *In ead. Bul.*
filia, quæ canitur assiduè ante sedem *Vrb. VIII.*
Dei, & Agni: ut illi similior prodeat,
nihil, quantum fieri potest, præferre
debet, quod psallentium animos, Deo
ac Divinis rebus, ut convenit, atten-
tos avocare aliò ac distrahere possit.

Sunt autem ejusmodi in primis, vel
obscurum aliquid aut ambiguum, quod
animum suspensum teneat; vel profa-
num, quod pias mentes offendat; vel
d durum in verbis, quod pronuntiando,
audiendòve molestiam faciat; vel in-
tercisum in carmine, quod verborum
sensum perturbet, aut ipsum cantum
difficilem, & ingratum efficiat. Quæ
cùm revera sint & metri & cantûs
suavitati contraria; tum etiam ejusmo-
di, quæ ab hoc carminum genere si-
mul & semel ablegari perquam diffi-
cile sit.

Horum tamen omnium, quæ in
poëtica Psalmodia, duritatis aliquid
habent aut incommodi, vix quid-
quam reperies in iis, qui hîc exhi-
bentur Hymnis; ubi nulla mentio
Orci, Averni, Tartari, & similium

vocum, quæ poëticas fabulas, & Gen-
tium ritus olent: Ubi servatâ quan-
tùm licuit, priorum Hymnorum sen-
tentiâ, nec violatâ uspiam carminum
lege, nulla tamen facta est mutatio
pedis in alterum qui pluribus quàm
ille syllabis constet, ut puta Iambi,
aut Spondæi, in Anapæstum; nullus
vocalium concursus, qui syllabæ ali-
cujus incisionem exigeret; nullius pla-
nè poëticæ licentiæ usus; nulla deni-
que in sensu verborum interruptio:
Sed absoluta semper cum singulis ver-
sibus orationis sententia, vel saltem
suspensa leviter, & ad sequentem ver-
sum quasi sponte producta, sine vi,
sine obscuritate, sine deformitate can-
tûs.

Quod statim, opinor, nec injucun-
dè manifestum cuique fiet, qui hos
Hymnos inspicere curiosè, & cum
veteribus, imò etiam cum recentiori-
bus, conferre voluerit. Unde tandem
efficitur, ut in iisdem decantandis
vix ulla reperiri possit quæ mentem
vel aures lædat dissonantia, ac potiùs
mutua & constans inter se concordia

tum dictionis cum metro, tum cantus cum sententia, quâ & piè oblectentur aures, & animus in Dei laudes & amorem permoveatur.

Quamobrem si ad hoc audendum & conandum plus animi fuerit, quàm facultatis ad implendum: haud tamen invidiosum erit, hanc Poësim tam severis legibus addictam, sed ad Dei laudes celebrandas non parum idoneam, attentasse. Nec verò supervacaneum, opus olim expetitur, nunc tandem adumbratum, tradidisse peritioribus absolvendum, vel certè quo fieri & perfici modo possit, indicasse.



NOTÆ
QUORUMDAM
HYMNORUM
PROPRIÆ.

*Q*uoniam ea est Hymnorum Ec-
clesiasticorum dignitas, nihil ut
horum nisi cum reverentia attingere,
aut attrectare conveniat: non erit abs-
re singularia quadam novæ hujus Insti-
tutionis aperire, & quam ob rem facta
fuerint, annotare.

1. In Hymnis Officii Communis de
Tempore, id est, extra Adventum &
Quadragesimam, sublata sunt, qua in
sensu & verbis vulgaria nimis, & hu-
milia videri poterant. Reducta etiam
est in breviorum & clariorem sensum
Hymnorum sententia, & redacti in mi-
norem numerum versus, in quibus non

placebat nonnullis frequens tautologia. Neque etiam probabatur omnibus nimia illa (quâ plerumque hi constant Hymni) precum series, seu postulationum, quæ vel confertis allegoriis & metaphoris obscurantur, vel parum inter se, aut cum argumento convenire videntur.

2. Quod pertinet ad Hymnos Officii Proprii de Tempore præcipuarumque solemnitatum, & reliquos ferè omnes, per exigua facta est in illis mutatio, ea nimirum, quam vel obscuritas tollenda, vel aliqua in verbis aut rhythmis venustas adhibenda, postulabat.

3. In carmine trochaico de Passione ad Laudes, mutatur locus unius strophæ in locum alterius, propter aptiorem, ejus cum alterâ, sententiæ connexionem.

4. In Festis Inventionis & Exaltationis S. Crucis, non observatur mutatio secundi versûs in penultimâ strophâ Hymni, Vexilla, uti fiebat antè: quia sequens jam satis accommodata videtur tribus hisce mysteriis Passionis, & S. Crucis, cum Inventionis, tum Exaltationis: sed prima strophæ Hymni tro-

chaïci ad Matutinum, diversis duobus modis proponitur, altera luctui conveniens pro tempore Passionis; altera lætitiæ, pro utroque Inventionis & Exaltationis Festo.

5. Hymno, Ave Maris Stella, pauca adhibita sunt, quæ ad rhythmorum integritatem, & ad intelligentiam, connexionemque sententiæ, addi poterant, relictâ tamen antiquâ liberioris metri formâ

6. Ad distinctionem Confessorum Pontificum ab aliis Confessoribus, propria utrisque attributa est prima strophæ in Hymno, Iste Confessor; item in eadem strophæ omiſſa est consultò mentio diei obitus, his verbis, Hac die lætus, &c. quæ cum ad laudem Sancti parum conferat, tum verò canentibus in primis, necnon recitantibus, perturbationem & molestiam affert, ob eam quæ crebrò & incogitantibus nobis faciendâ est, mutationem; dum Sancti alicujus Confessoris, non Natalis dies, sed Translationis, aut alterius solemnitatis agitur. Quamobrem in Hymno S. S. Confessorum non Pontificum ad Laudes, omiſſa

est etiam integra tertia stropha; quia non convenit omnibus Sanctorum ejusmodi Confessorum Festis, sed tantum diei obitus.

7. Hymno Matutino de SS. non Virginibus, tam Martyribus quam non Martyribus, praemissa est sua utrique sigillatim stropha, quam pro initio addendam suggererat, qua prima reperiebatur, sequens stropha, Hujus oratu, &c.

8. Ecclesiae Dedicationis Hymni in pristinam formam restituti sunt, sed accuratè, servatis trochaïci carminis legibus: sententia verò illustrata magis quam mutata.

Ex quibus tandem omnibus, satis apertè constat, quantà sit cautione praevisum, laboratimque, ut in hac Hymnorum editione, nihil non cum sacris Ecclesiae institutis, ritibusque, omni ex parte consentiret.

APPROBATIO DOCTORVM.

PURIOREM in Hymnis sacris Latinitatem desiderabat apud nos litterarum amor, ut in iis, rerum quas exprimunt majestati propemodum par esset venustas: vereri tamen aliunde poterat studium Religionis ab exquisito cultu, ne quid inde seu profanum, seu molle in eos obreperet, quo fortè eorum sanctitas, seu vis quadam, quæ in iis est planè divina, paululum imminueretur. Artem invenit author hoster, pius perinde ac eruditus, qua novis facundiæ salibus antiquas condiret sententias, & quemadmodum sapientissima Judith *discriminavit crinem capitis sui, assumpsitque dextraliola & lilia, & in aures, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornavit se*, salva nihilominus integritate animi ac sanctimoniâ; ita omninò Ecclesiasticus hic Poëta, servata omni quæ *ab intus est, filie Regis*, hoc est *Ecclesie, gloriâ*, sic externum illi *novumque contulit splendorem*, ut interno & sacro, quo animatur spiritui, nullam vim vel offensionem attulerit. Ita profectò sentiet quisquis opus hocce legerit, ubi nihil deprehendet, seu in dictione humile aut obscurum, seu in metro asperum aut incompositum; sed omnia eleganter & disertè disposita, concinnè & nitidè distincta. Novas in eo experietur illecebras, quibus ad laudes Deo canendas suavius provocetur, astumque ex ipso novum hauriet, quo ad numen colendum fiat alacrior. Lectorum esto judicium: nos quidem, quibus hæc legere incumbit ex officio, id testimonii non possumus non ferre, quod libellus iste, cui titulus est, *Hymni Ecclesiastici novo cultu adornati*, non modo inoffenso pede percurri possit, in quo cum nihil habeatur ab hymnorum veterum sensu alienum, immò quæque sint ad amussim ei consona, tota doctrina Catholica sit, & Romanæ fidei consentanea, verum etiam nec sine casta singularique Christianæ mentis voluptate evolui queat; in quo vix sciamus utrùm magis admiremur autho-

ris religionem, an peritiam. In cujus rei fidem nostrum hîc Chirographum apposuimus. In Sorbona die 7. Augusti 1676.

G. BOUST.

PIROT.

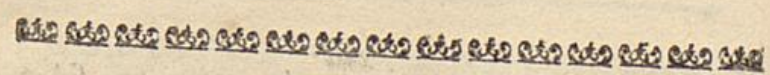
Facultas R. P. Provincialis.

EGO infra scriptus Provincialis Societatis JESU in Provincia Franciæ, permitto ut typis mandetur Liber, qui inscribitur *Hymni Ecclesiastici novo cultu adornati*, scriptus à P. MARTINO CLAIRE Societatis nostræ Presbytero, & à tribus Theologis nostris approbatus. In cujus rei fidem has literas manu nostra subscriptas, & sigillo munitas dedimus. Venetiis in Aremorica, die 24. Jul. An. 1676.

STEPHANUS DECHAMPS.

SVMMA PRIVILEGII.

CAUTUM est auctoritate Regis, ne quis in Regno ipsius aliisque locis ejus ditioni subjectis intra decem proximos annos *Hymnos Ecclesiasticos à R. P. MARTINO CLAIRE à Soc. JESU novo cultu adornatos* imprimat aut divendat, præter eum quem idem R. P. MARTINUS CLAIRE Typographum elegerit: qui secus fecerit, multâ indictâ, prout amplius in Diplomate Regio continetur coercetur. Datum Versaliæ die 10. Augusti 1676. Sic signatum, De mandato Regis, DENIS.



S U M M A
N O V Æ H U J U S
H Y M N O R U M
I N S T I T U T I O N I S .

HYMNOS novos exhibemus; hos tamen ab antiquis nec religionis cultu alienos, nec sententiâ dissidentes. Non est enim hujus instituti, Hymnos emendare, quos jam recepit pridem Ecclesia, & longo usu comprobavit, quod temeritatis esset; sed ex iisdem novum aliquod formare & efficere Ecclesiastici carminis genus, quod in eundem sensum adductum, ad cantum etiam sic aptum, jucundumque sit, ut nihilo tamen pietati minus congruum reperiatur.

Opus in speciem leve, at certè labore gravissimum, & ea re singulare, quod severis & non paucis adstrictum sit legibus, quas simul omnes scribendo complecti, nemo hactenus Poëtarum attentavit.

1. Equidem de hac sacra Poësi exterminantur primùm cùm voces barbaræ omnes, tum præsertim illæ quæ poëticas fabulas sapiunt.

2. Excluduntur deinde vocalium elisiones, & certæ, quæ dicuntur Poëtarum licentiæ, quibus pes unus carminis legitimus mutatur in alium, qui pluribus constet syllabis; at-

que inde auctus syllabarum numerus non parum canentibus incommodare solet.

3. Similiter ablegatur quidquid vel obscuritatem in sensu, vel ambiguitatem in verbis, vel in sono duritiem habet; id omne denique quod pias mentes offendere, vel ab divinis avocare meritò possit.

4. Ad hæc accedit accurata poëtici metri, juxtà ac latinæ puritatis observatio: utraque verò constanti, nec, opinor, inventæ rhythmorum concinnitati conjuncta.

En totum operis institutum, de cujus & ardua susceptione & absolute perdifficili, non consulimus lectoris festinantis præceps judicium; sed ad judicis considerati & eruditi sententiam provocamus,

PRIMA PARS.

HYMNORUM ORDO.

Hymni proprii de Tempore, & solemnitatibus Christi Domini.

Hymni communes de Tempore.

Hymni proprii de Sanctis.

Hymni communes de Sanctis.

HYMNI



H Y M N I P R O P R I I
D E T E M P O R E
E T
S O L E M N I T A T I B U S
C H R I S T I D O M I N I .

I N A D V E N T U .
A D V E S P E R A S .

C R E A T O R alme siderum,
Æterna lux credentium,
In fine factus temporum
Homo redemptor omnium.
Qui cùm videres noxios
Patris teneri crimine,

2 H Y M N I

Venis Adami filios
Tuo lavare sanguine.

Tu, nostra factus hostia,
Par expiando crimini;
Cæli recludis ostia,
Par demerendo Numini.

Tuis reguntur nutibus
Terrena per te condita;
Inferna cum cælestibus
Tibi ministrant subdita.

Summæ memor clementiæ,
Præsta pium te judicem,
Tuæ rebelles gratiæ
Cùm sustinebunt vindicem.

Summo Patri cum Spiritu,
Jesu, tibi sit gloria,
Fausto coronans exitu
Ortus tui mysteria. Amen.

AD MATUTINUM.

VERBUM supremi Numinis,
Splendor Paterni luminis;
Deus latens in corpore,
Nobis loquens in tempore:
Tu, luce mentes roboras,
Urens amore pectora;

ECCLESIASTICI. 3

Caduca cuncta negligant,
Æterna sola diligant.

Ut, cùm malos perennibus
Vindicta tradet ignibus,
Et iusta justis præmia
Divina reddet gratia,
Non dæmonum consortio
Jungamur ac incendio:
Sed cum beatis mentibus
Bonis fruamur omnibus.

O præpotens Divinitas,
In unitate Trinitas,
Concede nobis prospera
Natalis almi tempora. Amen.

AD LAUDES.

CÆLESTE Verbum personat,
Audite, grex fidelium;
Vox clara terris intonat,
Salus adest mortalium.

Quin mens sopore libera,
Se jam caducis abdicat?
Vultus levans ad fidera,
Sol unde verus emicat.

En lapsus Agnus æthere
Terris reducit gratiam:

A ij

4 H Y M N I

Nos pœnitenti pectore
Precemur indulgentiam.

Ut, cùm redibit ultimò
Scrutator ille cordium,
Metu solutis intimo
Donet perenne gaudium.

Tibi, Redemptor, gloria,
Patri simul cum Spiritu,
Per te fruamur patriâ
Vitæ beato transitu. Amen

I N N A T I V I T A T E

D O M I N I .

A D V E S P E R A S

& *Matutinum.*

J E S U , redemptor omnium,
Spes una te colentium,
Numen pari de Numine,
Homo Deus de Virgine:

Tu, summa Patris claritas,
Tu, corporata caritas,
Preces tuorum suscipe,
Qui te triumphant principe.

ECCLESIASTICI. 8

Memento, rerum Conditor,
Quòd sponte factus debitor,
Primi Patris pro crimine,
Es matre natus virgine.

Testatur hoc præsens dies,
Oprata mundo millies,
Quòd sede missus ætheris,
Ad nos redemptor veneris.

Te matris inter ubera,
Jam terra, pontus, sidera
Festo celebrant publico,
Novóque laudant cantico.

Et nos, tuo qui sanguine,
Sacro salutis germine,
Gratis redempti vivimus,
Laudis tributum solvimus.

Tibi, Patri cum Flamine,
Qui natus es de Virgine,
JESU, perennis gloria
Sit in superna curia. Amen.

AD LAUDES.

A Solis ortûs cardine
Ad usque terræ limites,
Natum Mariâ virgine
Christum celebrent Cælites.
Beatus Auctor sæculi,

A iij

6 H Y M N I

Ne perderet, quos condidit,
Formâ sub imâ servuli
Semet redemptor perdidit.

Castæ parentis viscera
Superna virtus præparat:
Dei patrantur dexterâ,
Quæ nulla mens perceperat.

Alvus pudicæ virginis,
Ut absque labe lilium,
Effecta templum Numinis
Dei recepit Filium.

Enititur puerpera,
Quem Gabriel prædixerat;
Materna quem trans viscera
Præcursor antè viderat.

Fœno jacens exponitur,
Quem virgo munda parturit;
Lactisque stillâ pascitur,
Per quem nec ales esurit.

Exultat in cælestibus
Vocum chorus concordium;
Palâmque fit pastoribus,
Et pastor, & rex cordium.

JESU, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine;
Sit in superna curia
Honor Patri, cum Flamine. Amen.

ECCLESIASTICI. 7

IN F E S T O
SS. INNOCENTIIUM.
AD MATUTINUM.

AUDIT tyrannus anxius,
Fraudum suarum conscius,
Adeffe regum iudicem,
Sceptri Sionis vindicem.

Turbatur amens nuntio;
Iniqua fertur iussio,
Cunas repleti sanguine,
Omni procul discrimine.

Heu! qualis innocentium
Strages adest infantium!
Sed, qui tot inter quæritur,
Impune Christus tollitur.

Jesu, tibi laus parvulo,
Castæ parentis fosculo,
Qui dux es innocentium,
Infans amans infantium. Amen.



AD LAUDES

& secundas Vesperas.

SALVETE, flores Martyrum,
 Quos crimen hostis barbarum,
 Ceu turbo præceps abstulit,
 Recens ut ortus extulit.

Vos prima Christi victima,
 Pars Cælitum tenerrima,
 Palmis, cadendo, luditis;
 Non cogitantes vincitis.

Jesu, tibi laus inclyto,
 Cum Patre, cum Paraclito,
 Qui flos es innocentium,
 Infans amans infantium. Amen.

IN EPIPHANIA

DOMINI.

AD VESPERAS

& Matutinum.

MUNDI redemptor natus est;
 Cur mundus hinc turbatus est?
 Non eripit terrestria,
 Qui regna dat cælestia.

ECCLESIASTICI. 9

Dant se Magi tres in viam,
Stellam sequentes præviam;
Et quem vident in fidere,
Deum fatentur munere.

Adæ prioris debita
Reddit secundus irrita:
Intrat lavacrum fluminis,
Flumen daturus sanguinis.

Lætæ sequuntur nuptiæ;
Signum datur potentiæ:
Qui iussus undas attulit,
In vina versas protulit.

JESU, fave credentibus,
Qui te revelas Gentibus:
Tibi, Patri cum Flamine
Sit laus in uno Numine. Amen.

AD LAUDES.

OBethlehemi mœnia,
Dignata, cæli munere,
Hunc, facta quo sunt omnia,
Incorporatum gignere.

Hunc stella sole clarior
Venisse terris nuntiat,
Qui regibus potentior
Jus orbe toto fanciat.

A v.

10 H Y M N I

Ad hæc Magi spectacula
Se, gestientes, conferunt;
Illique myrrhæ vascula,
Aurumque, thúsque deferunt.
Auro potestas regia,
Divina, thure promicat;
Et funeris præfagia
Oblata myrrha prædicat.
Lumen, Deus, de lumine,
Qui te revelas Gentibus,
Tibi, Patri cum Flamine,
Laus sæculis sit omnibus. Amen.

IN QUADRAGESIMA.

AD VESPERAS.

AUDI, benigne Conditor,
Supreme mundi cognitor,
Junctas quadragenario
Nostras preces jejunio.
Scrutator imi pectoris,
Quod defuit adde roboris:
Ad te reversos excipe,
Ut te regamur principe.
Multum quidem peccavimus;
Sed nos pium te novimus:

ECCLESIASTICI. II

Sit hæc tui laus nominis,
Donare noxas criminis.

• Carnis doma licentiam
Per carnis abstinentiam;
Ut corporis jejunium
Sit mentis in convivium.

Præsta, beata Trinitas,
Triúmque simplex unitas;
Ut dona sint perennia
His qui colunt jejunia. Amen.

AD MATUTINUM.

EN tempus acceptabile,
Dei sacrum præconio;
Culpis piandis utile
Deno quater jejunio.

Antiqua Lex hoc approbat,
Vatum canunt oracula;
Hoc Christus exemplo probat
Suprema vitæ regula.

Ergo ciborum parcius
Utamur indulgentiâ:
Caro prematur arctius,
Et sensuum licentia.

• Vitemus omnes noxia
Hostis venena perfidi;

A vj

Nec vana tradant oria
Ejus locum tyrannidi.

Flectamus iram vindicem
Ritu precantûm simplici;
Et ad benignum judicem
Dicamus ore supplici:

Nostros malis offendimus
Tuam, Deus, clementiam;
Largire, quam te poscimus,
Redemptor, indulgentiam.

Scis nos tuæ quòd feceris
Opus caducum dexteræ:
Jugo premi ne siveris
Nos servitutis exteræ.

Dele malum quod fecimus,
Ne punias perenniter:
Duc ad bonum quò tendimus,
Ut te fruamur jugiter.

Præsta, beata Trinitas,
Nobis ut hæc jejunia
Cæli recludent semitas,
Et dona dent perennia. Amen.

AD LAUDES,

O Sol salutis, intimis,
JESU, refulge sensibus,

ECCLESIASTICI. 13

Dum, nocte pulsâ, proximis
Dies resurgit ignibus.

En cor tibi pro victima
Largis solutum fletibus;
Amoris igne concrema
Stratum tuis altaribus.

Quâ perpetratum noxiâ
Fluxit nefas origine:
Hinc lacrymarum copia
Fluat salubri flumine.

Hoc dum salutis tempore
Tecum resurgunt omnia;
Nos innovato pectore
Ad sancta duc solemnia.

Te, prona mundi machina,
Clemens, adoret, Trinitas;
Dum nostra laudum carmina
Grates rependunt debitas. Amen.

IN PASSIONE DOMINI.

AD VESPERAS.

VEXILLA Christi regia,
Crucis micant insignia,
Quâ vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Hic vulneratum lanceâ
 Cor sancta fecit balnea,
 Fundens aquam cum sanguine,
 Ut nos lavaret crimine.

Hæc David antè senserat,
 Vatesque jam prædixerat,
 Dicendo, Rex *in Gentibus*
Regnavit à ligno Deus.

Arbor salutis prospera,
 Ornata Regis purpurâ,
 Dignata, grandi munere,
 Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
 Pendet medela noxiis;
 Statera facta Numini,
 Pœnas adæquans crimini.

O Crux ave, spes vnica,
 Salutis ara publica;
 Dona piis constantiam,
 Lapsisque redde gratiam.

Tibi, beata Trinitas,
 Virtus, honor, felicitas;
 Da, per Crucis victoriam,
 Ejus triumphu gloriâ. Amen.

AD MATUTINUM.

PLANGE, terra, luctuosi
Funeris spectaculum,
Quo Redemptor, in probrosi
Servuli piaculum,
Hauit orbis universi
Expiandi poculum.

Post Adæ scelus malignum
Indolente Numine,
Fit medela triste lignum
Dulcis Agni sanguine,
Gratiæque jure signum
Expiato crimine.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Et dolos furentis hostis
Sic Deus præverterat;
Ut salus foret redemptis,
Unde mors advenerat.

Ergo missus est ab astris
Præstituto tempore,
Natus ipse, forma Patris,
Pro salutis pignore;
Virginisque ventre matris
Tectus exit corpore.

Vagit infans inter arcta
 Conditus cunabula;
 Membra pannis involuta
 Alligat virguncula;
 Et manus pedesque stricta
 Jam coërcent vincula.

O beatæ fortis omen!
 O Dei captivitas!
 Sit tibi perenne nomen,
 O suprema Trinitas;
 Unius, trinique numen
 Laudet universitas. Amen.

AD LAUDES.

JAM docendi forte functus
 Constituto tempore,
 Passioni sponte natus
 Immerenti corpore,
 Agnus in crucis levatus
 Immolatur arbore.

Pallet ecce felle potus;
 Languet ore, lumine;
 Diffluitque vulneratus
 Æstuante sanguine;
 Hoc ut astra, terra, pontus
 Abluantur flumine.

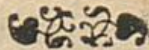
ECCLESIASTICI. 17.

Flecte ramos, triste lignum,
Tensa laxa viscera;
Nil in isto morte dignum,
Cujus urges funera:
Heu! benignè perfer Agnum,
Quem verentur sidera.

Cruce, Dei sedes beata,
Digna cæli culmine,
Ligna vincis una cuncta
Fronde, flore, germine;
Tota dulcis, tota sancta
Hujus uno nomine.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi gaudium,
Morte mortem quæ necasti
Criminis stipendium;
Perditæque sustulisti
Gratiæ dispendium.

O beatæ fortis omen!
O Dei benignitas!
Sit tibi perenne nomen,
O suprema Trinitas:
Unius, trinique numen
Laudet universitas. Amen.



I N F E S T I S
I N V E N T I O N I S
E T
E X A L T A T I O N I S
S A N C T Æ C R U C I S.

Idem Hymni qui in Passione, mutatâ duntaxat primâ Hymni matutini Strophâ in hunc modum.

PANGE, lingua, gloriosi
Funeris spectaculum:
Dic amoris gratiosi,
Dic Crucis miraculum;
Quo Deus tulit probrosi
Servuli piaculum.

Post Adæ scelus, &c. ut supra de Passione. pag. 15.

T E M P O R E P A S C H A L I.

A D V E S P E R A S.

PASCHALIS Agni gloriam,
Mersis salutis hostibus,

ECCLESIASTICI. 19

Christi ducis victoriam
Mundis canamus cordibus.

Divina cujus largitas
Sacrum propinat sanguinem;
Litat sacerdos caritas,
Maetando carnem virginem.

Signata servat Angelus
Sacro cruore limina:
Infernus horret æmulus;
Merguntur undis crimina.

Fit Pascha Christus omnibus,
Paschalis idem victima;
Et pura puris mentibus
Sinceritatis Azyma.

O caritatis hostia,
Terror salutis hostium,
Inferna claudis ostia,
Cœli recludis ostium.

Victor, subactis inferis,
Trophæa Christus erigit;
Cives triumphant ætheris,
Mundi tyrannus aufugit.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, JESU, gaudium;
Da Christianis omnibus
Jugem nitorem cordium.

Deo Patri, cum Spiritu,

Christóque laus in æthere;
 Qui glorioso transitu,
 Victo resurgit funere. Amen.

AD MATUTINUM.

SUPREME rector temporum,
 Rex mentium, rex corporum,
 Patri coævus tempore,
 Ipso minor, cum corpore.

Qui nos, Adæ propaginem,
 Tuam creans imaginem,
 Oris supernis editum,
 Limo jugasti spiritum.

Sed arte postquam dæmonis
 Fœdata forma Numinis;
 Tu carne tectus exterâ,
 Formam reformas dexterâ.

Qui veneras ab æthere
 Nunc nasceris de funere;
 Novis ut aucti viribus
 Redintegremur moribus.

Sancto lavas qui flumine
 Tuo redemptos sanguine:
 Hoc est lavacrum sordium,
 Félixque vita cordium.

Nobis crucem qui debitam

ECCLESIASTICI. 21

A Patre sumis traditam,
Tuæ salutis prodigus,
Nostri licet non indigus.

Ut sis perenne cordium
Paschale, JESU, gaudium,
Da Christianis omnibus
Tuis nitere moribus.

Deo Patri sit gloria
Pro Filii victoria;
Ipsi, simul cum Flamine,
Sit laus in uno Numine. Amen.

TEMPORE PASCHALI.

AD LAUDES.

AURORA cælum purpurat,
Æther refulget purior,
Mundus triumphos apparat,
Infernus horret tristior:

Cùm Christus amplo fœnore
Pensat moræ dispendia,
Ab inferorum carcere
Trahens Patres ad gaudia.

Vitam sepulcro conditam
Multus satelles cinxerat;

Sed vita mortem subditam
Suo sepulcro funerat.

Ne mortuum jam plangite;
Suis revixit viribus:
Sed suscitatum credite,
Divis fidem præstantibus.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, JESU, gaudium;
Da Christianis omnibus
Veram salutem cordium.

Deo Patri cum Spiritu,
Christoque laus in æthere,
Qui glorioso transitu
Victo triumphat funere. Amen.

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS.

SALUTIS humanæ sator,
JESU, voluptas mentium,
Orbis redempti conditor,
Et casta lux amantium:

Quâ victus indulgentiâ,
Tuo luiti sanguine
Quæ perpetramus noxia,
Nostro reus pro crimine?

ECCLESIASTICI. 23.

Jam liberatis Patribus,
Patet superna civitas;
Cœli locanda sedibus
Post te venit captivitas.

Hæc nos facit clementia
Cordis sinus expandere,
Tuâque dante gratiâ
Ad astra tecum scandere.

Tu causa nostræ gloriæ;
Spes, meta, vita cordium;
Fac nos tuæ victoriæ
Haurire jure gaudium. Amen.

AD MATUTINUM.

REX sæculorum maxime,
Mundi redemptor optime,
Qui mortis ob victoriam
Refers triumphum gloriam.

Decore splendens vulnerum,
Transcendis orbem siderum,
Divina quod fert dignitas,
Junctæque carnis sanctitas,

Ut cuncta per te condita,
Tibi, sibi que reddita,
Subjecta sanctis legibus,
Tuis regantur nutibus.

Stupent videntes Angeli
Sortem beatam sæculi;
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Verbum caro.

Sis, Christe, nostrum gaudium,
Vitæ piæ stipendium,
Mundana vincens gaudia,
Quæ vera sunt dispendia.

Hinc te gementes poscimus;
Ignosce culpis omnibus;
Fac nos superna quærere,
Terrena cuncta spernere.

Ut cum redibis omnium
Judex supremus gentium,
Pœnas remittas debitas,
Reddas coronas perditas.

J E S U, tibi sit gloria
Recepte cœli curiâ;
Tibi, beata Trinitas,
Virtus, honor, felicitas. Amen.



IN FESTO
PENTECOSTES.
AD VESPERAS.

VENI, creator Spiritus,
Promisse nobis cœlitus;
Reple tuo nos lumine
Christi redemptos sanguine.

Qui diceris Paraclitus,
Fons vivus, ardor inclytus,
Donum Dei, dilectio,
Et spiritualis unctio.

Tu septiformis munere,
Virtus Paternæ dexteræ,
Dei Patris clementia,
Facunda Verbi gratia.

Accende lumen sensibus,
Cor ure sacris ignibus;
Carnis gravatos pondere
Leva superno robore.

Hostem repellas longiùs,
Pacémque dones ociùs;
Ut te sequentes prævium
Vitemus omne noxium.

B

Tu nos Patri cum Filio
 Da scire quæ sit unio;
 Et te, duorum vinculum,
 Per omne nosse sæculum.

Tibi, benigne Spiritus,
 Per quem datur divinitus
 Christi frui victoriâ;
 Ipsi, Patrique gloria. Amen.

A D M A T U T I N U M.

J A M Christus hinc abscefferat,
 Reversus unde venerat,
 Missurus arce Cœlitum
 Suum, Patriisque Spiritum.

Solemnis urgebat dies
 Septena, ducta septies,
 Implenda quâ promissio,
 Paraclitique missio.

Cùm lucis horâ tertiâ
 Instat Dei præsentia,
 Apostolis orantibus,
 Cœlum tonat fragoribus.

Miro coruscans lumine
 Ignis venit de Numine,
 Quo corda fiunt ignea,
 Et verba fundunt flammea.

ECCLESIASTICI. 27

Sacris calent ardoribus,
Donis micant cœlestibus;
Et proferunt oracula,
Et perpetrant miracula.

Stupent videntes Exteri,
Græci, Latini, Barbari,
Cunctos profari gentium
Repente linguas omnium.

Judæa tunc incredula,
Madere clamat crapulâ,
Stultos putans & ebrios,
Quos Numen implet sobrios.

Sed quæ putant deliria,
Docet Petrus mysteria,
Verbis Johelis testibus,
Simul stupendis actibus.

Tibi, benigne Spiritus,
Per quem datur divinitus
Christi frui victoria;
Ipsi, Patrîque gloria. Amen.

AD LAUDES.

BEATA nobis gaudia
Reddit dies amabilis,
Quâ Spiritûs incendia
Illapsa sunt Apostolis.

B ij

Ignis vibrante lumine
Flammæ amoris indidit;
Linguae micans imagine,
Verbo potentes reddidit.

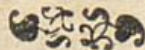
Linguis loquentes omnium,
Musto putantur ebrii:
Cœtus stupent Gentilium,
Myfteriorum nescii.

Loco patent hæc publico,
Palam Dei fit missio,
Cursu dierum mystico,
Quo lege fit remissio.

Deus, parens piissime,
Illapsa nobis cœlitus
Effunde nunc largissimè
Divina dona Spiritûs.

Dudum sacrata pectora
Tuo replesti numine;
Quieta redde tempora,
Ab orbe pulso crimine.

Tibi, benigne Spiritus,
Nato, Patrique gloria,
Per quem datur divinitus
Christi frui victoriâ. Amen.



IN TRANSFIGURATIONE
DOMINI.

AD VESPERAS.

QUICUNQUE Christum quæritis,
Mentes in altum tollite;

Extra viam quid curritis?

Hic Christus est, hic quærite.

Est lumen hic mirabile,

Quod durat absque tempore,

Quod perstat immutabile,

Quod substat absque corpore.

Hic ille rex est omnium,

Judaïci laus nominis,

Proles Patris credentium,

Spes sempiterni seminis.

Illum Prophetis testibus

Summus Parens ab æthere

Edicit altis vocibus,

Audire nos, & credere.

JE SU, voluptas cordium,

Qui te revelas parvulis,

Cœleste fac nos gaudium

Cunctis habere sæculis. Amen.

B iij

AD LAUDES.

Lux alma, Jesu, mentium,
Beata pax amantium,
Mentis fugans caliginem,
Cordi ferens dulcedinem.

O summa Patris claritas,
Felix homo quem visitas!
Exundat hausto Numine,
Submersus ignis flumine.

Si talis es quærentibus,
Quem te dabis fruentibus?
Quod tunc erit solatium,
Et quod tui consortium?

Rex, Christe, rex amabilis,
Qui te revelas parvulis,
Tibi, Patri, cum Flamine,
Sit laus in uno Numine. Amen.





HYMNI COMMUNES
OFFICII DE TEMPORE.

IN DOMINICIS

*Ab Octava Epiphania usque ad Do-
minicam 1. Quadrages. & à Dom.
propiori Kal. Octob. usque ad Ad-
ventum.*

AD MATUTINUM.

P R I M O dierum tempore,
Quo mundus olim conditus,
Et quo resumpto corpore,
Est Christus orbi redditus:
Demus sopori parcius,
Surgamus omnes ocius;
Noctu Deum requirere
Sacrae docent nos litteræ.

Ut noctis in caligine,
Dei vacantes laudibus,

B iiij

Sancto fruamur lumine,
Votis piè concordibus.

Præsta, Pater piissime,

Fili, Patris simillime,

Et tu, beate Spiritus,

Nobis adesto cœlitus. Amen.

AD LAUDES.

RECTOR benigne temporum,
Qui pro salute corporum,
Diurna post negotia,
Nocturna reddis otia.

En mane primo surgimus,

Tu prima vota suscipe:

Ut te iuvante cœpimus,

Te prosequamur auspice.

Arce mali pericula,

Aufer boni repagula:

Sic nos juves salubriter,

Sic te colamus jugiter.

Hæc te, beata Trinitas,

Junctis precamur vocibus;

Ut una nos felicitas

Jungat beatis sedibus. Amen.



*Ab Octava Pentecostes usque ad
Dominicam propiorem Kal. Octob.*

AD MATUTINUM.

NOCTIS abruptis vigilemus ho-
ris,
Languidæ mentis procul este somni,
Et Deo grati resonent canoris
Vocibus hymni.

Ut gravi pulso scelerum veterno,
Solis æterni recreemur ortu,
Cœlitum digni Dominum superno
Psallere cantu.

Sit decus laudis tibi sempiternum,
Qui super cæli residens cacumen,
Jugiter trino celebraris unum
Nomine Numen. Amen.

AD LAUDES.

ECCE nocturnis veniens sub umbris
Lux micans grato redit alma vultu;
Nos Deum pulsas colimus tenebris
Supplice cantu.

B v

Lucis ut vibrans radios serenæ,
 Spem reis certæ tribuat salutis,
 Summa dum reddat meritis supernæ
 Munera fortis.

Sit decus laudis tibi sempiternum,
 Qui super cœli residens cacumen,
 Jugiter trino celebraris unum
 Nomine Numen. Amen.

 F E R I A S E C U N D A .

A D M A T U T I N U M .

DUM te vocante surgimus,
 Te, Christe, solum quærimus,
 Ut actuum sis omnium
 Et finis & primordium.

Torpore noctis libera
 Te lingua primùm concinat;
 Et voce pulsans sidera,
 Laudare nunquam desinat.

Hinc te rogamus supplices,
 Totos tibi nos vendices;
 Et te pudico pectore
 Amemus omni tempore.

Hæc te, beata Trinitas,
 Junctis precamur vocibus;

ECCLESIASTICI. 35

Ut tota nos æternitas
Jungat beatis cœtibus. Amen.

AD LAUDES.

SPLENDOR Paternæ gloriæ,
Lux lucis, & fons luminis;
Lumen supernæ curiæ,
Nostræ decus propaginis.

Hac noctis in caligine,
Nos Patris imple lumine,
Sacrosque funde cœlitus
Sancti calores Spiritûs.

Lætus dies hic transeat,
Nostris nitens virtutibus;
Ardore sancto ferveat,
Pellat tenebras mentibus.

Præsta, Pater piissime,
Fili, Patris simillime,
Et tu, beate Spiritus,
Nobis adesto cœlitus. Amen.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

SUPREMA, Christe, claritas
Ipsis micans in noctibus,

B vj

36 H Y M N I

Fac ut sit hæc obscuritas
Nostris amica cantibus.

Emitte lucem cœlitus,
Mentis repellens nubila,
Et quæ maligni spiritus
Nobis creant pericula.

Dissolve culpæ debita,
Quæ nequiter contraximus;

Ne cuncta fiant irrita

Quæ corde vota promimus.

Hæc te, beata Trinitas,
Junctis precamur vocibus;

Ut una nos felicitas

Jungat beatis cœtibus. Amen.

A D L A U D E S.

ALES diei nuntius
Lumen propinquans indicat;

Christus futuri præsciis

Nos ad precandum convocat.

Auferte, clamat, lectulos;

En sponsus; adsint lampades;

Vult hic amantes sedulos,

Odit sopore desides.

Tu, Christe, somnum discute,

Tu pelle mentis nubila;

ECCLESIASTICI. 37

Et in cor igne cœlite
Accensa fige spicula.

Hæc te, beata Trinitas,
Junctis precamur vocibus,
Ut una nos felicitas
Jungat beatis cœtibus. Amen.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

RERUM Creator optime,
Tu nos benignus exime
Quiete menti noxiâ,
Curâque carnis ansiâ.

En noctis horas rumpimus,
Omnes tibi nos sistimus;
Ut per tuam clementiam
Reis redones gratiam.

Vides malum quod fecimus,
Occulta quæque pandimus;
Remitte nobis crimina,
Quorum gravamur sarcinâ.

Præsta, Pater piissime,
Fili, Patris simillime,
Et tu, beate Spiritus,
Nobis adesto cœlitus. Amen.

AD LAUDES.

NOx atra cedat lumini,
 Homóque summo Numini:
 Lux prima solis emicat,
 Ad se Deus nos advocat.

Te, Christe, solum novimus,
 Unum simul te poscimus;
 Ut mens amans perennia,
 Mundana spernat omnia.

Sunt multa fucis illita,
 Sunt multa spinis confita;
 Tu vera lux illabere;
 Falli nequis, nec fallere.

Præsta, Pater piissime,
 Fili, Patris simillime,
 Et tu, beate Spiritus,
 Nobis adesto cœlitus. Amen.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

DUM noctis in silentio,
 Tranquilla constant omnia,
 Dei premit quos ultio
 Decet reos insomnia.

ECCLESIASTICI. 39

Ob hoc frequentes adsumus,
Et te, Redemptor, quæsumus,
Ut nos leves piaculis,
Et liberes periculis.

Hoc in statu viventium,
Quo blanda regnant crimina,
Fuga tenebras mentium,
Malique tolle tegmina.

Præsta, Pater piissime,
Fili, Patris simillime,
Et tu, beate Spiritus,
Nobis adesto cœlitus. Amen.

AD LAUDES.

LUX ecce surgit aurea,
Mentis faceffat cæcitas;
Et corda reddat ignea
Interna lucis claritas.

Quæ præpotenti lumine,
Nos eximens à crimine,
Præftet dies innoxios,
Et nos malorum nescios.

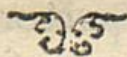
Sint casta semper corpora,
Jugi Dei præsentia;
Et pura servet pectora
Ultrix sui mens conscia.

Præsta, Pater piissime,
 Fili, Patris simillime;
 Et tu, beate Spiritus,
 Nobis adesto cœlitus. Amen.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

TU Trinitatis unitas,
 Nostræ spei securitas,
 Audi, precamur, publicum
 Hoc excubantûm canticum.
 Strato relicto surgimus,
 Ne torpor obsit noctium;
 Primûmque nos te poscimus,
 Ut omne tollas noxium.
 Mentem vagantem dirige,
 Corpus rebelle corrige,
 Ne blanda carnis servitus
 Frangat vigorem spiritûs.
 Hæc te, beata Trinitas,
 Junctis precamur vocibus;
 Ut tota nos æternitas
 Jungat beatis cœtibus. Amen.



ECCLĒSIASTICI. 4^F

AD LAUDES.

SUPERNA, Christe, gloria,
Beata spes mortalium,
Per quem datur victoria,
Et stat salus fidelium.

Præbe benignus dexteram,
Diémque dona prosperam,
Ut mens amando ferveat,
Et te colendo gaudeat.

Lux sancta nos illuminet
Noctem repellens sæculi,
Ne vanitas nos fascinet
Dolo nocentis angeli.

Præsta, Pater piissime,
Fili, Patris simillime,
Et tu, beate Spiritus,
Nobis adesto cœlitus. Amen.

SABBATO.

AD MATUTINUM.

SUMMÆ parens clementiæ,
Amator innocentæ,
Unus Deus substantiâ,
Trinúsque subsistentiâ.

Nostras tuis cum laudibus
 Preces benignus accipe;
 Ut corde mundo sordibus
 Te militemus principe.
 Adfint fides, spes, caritas;
 Carnisque dux austeritas;
 Hæc arma sint perennia;
 His subjugantur omnia.
 Hæc te, beata Trinitas,
 Junctis precamur vocibus;
 Ut una nos felicitas
 Jungat beatis cœtibus. Amen.

AD LAUDES.

AURORA nascens emicat,
 Solis resultat spiculum,
 Nos ad precandum provocat
 Lucis novæ diluculum.

Nocturnus horror exulet,
 Cœlestis ardor advolet:
 Quod intulit nox criminis,
 Ortum recedat luminis.
 Ut mens mali non conscia,
 Quæ prava facta fleverit,
 Datâ fruatur gratiâ,
 Cùm lux suprema venerit.

ECCLESIASTICI. 43

Præsta, Pater piissime,
Fili, Patris simillime,
Et tu, benigne Spiritus,
Nobis adesto cœlitus. Amen.

AD HORAS.

AD PRIMAM.

JAM lucis orto fidere,
Deum precemur cantibus,
Ut nos diurno tempore
Servet malis ab omnibus.

Linguam refrænans dirigat,
Discordias ne seminet;
Visum regendo protegat,
Ne vanitas hunc fascinet.

In corde regnet puritas,
Quæ tollat & vecordiam:
Potûs cibique parcitas
Carnis terat superbiam.

Ut prodeunte vespere,
Nos per Dei clementiam,
Functi diei munere,
Reddamus ipsi gratiam.

Hæc te, beata Trinitas,
Junctis precamur cordibus,

44 H Y M N I
Ut jugis in te caritas
Nos jungat in cœlestibus. Amen.

A D T E R T I A M.

N U N C, sancte, nobis, Spiritus,
Sacro refulge lumine;
Incende nos medullitus
Tuo repletos Numine.
Os laude sacrâ ferveat,
Sensûsque promat intimos;
Amore pectus ardeat,
Accendat ardor proximos.
Hæc te, beata Trinitas,
Junctis precamur cordibus,
Ut jugis in te caritas
Nos jungat in cœlestibus. Amen.

A D S E X T A M.

R E C T O R supreme temporum,
Vices dierum temperans,
Statóque cursu siderum
Lucem calore roborans.
Extingue litis jurgia,
Turpésque flammæ pectoris;
Mentis fuga contagia,
Dona salutem corporis.

ECCLESIASTICI. 45

Hæc te, beata Trinitas,
Junctis precamur cordibus;
Ut jugis in te caritas
Nos jungat in cœlestibus. Amen.

AD NONAM.

TU, qui diurna tempora,
Solutus moveri nesciens,
Moves potenti dexterâ,
Horis vices definiens.

Largire lumen vespere,
Quo mens mali non conscia,
Carnis relicto carcere,
Cœli petat palatia.

Hæc te, beata Trinitas,
Junctis precamur cordibus;
Ut jugis in te caritas
Nos jungat in cœlestibus. Amen.

DIE DOMINICA.

AD VESPERAS.

LUCIS creator optime,
Cunctis refulgens intimè,
Qui dissipans caliginem,
Rebus suum das ordinem.

Qui mane jungens vesperi,
 Noctem diurno sideri,
 Dies facis cum noctibus,
 Da jure lumen cordibus.

Ne mens sit astu dæmonis,
 Cælestis exors luminis,
 Dum se caducis inficit,
 Culpisq; culpas adjicit.

Sit pro salute mentium,
 Unum, salus, negotium;
 Amor sit unus Numinis,
 Sit unus horror criminis.

Omnis Deo sit gloria,
 Qui trinus, unus omnia
 Miro creavit ordine,
 Summoque servat numine. Amen.

F E R I A S E C U N D A .

IM M E N S E factor ætheris,
 Qui lege certâ fœderis,
 Aquas supernas finibus
 Sejungis à terrestribus.

Fac pro tua clementia,
 Non excidamus gratiâ;
 Ne quod novum piaculum
 Majus creet periculum.

ECCLESIASTICI. 47

Menti fides affulgeat,
Ignésque sacros augeat:
Hanc nulla ludat vanitas,
Hanc firmet omnis veritas.

Omnis Deo sit gloria,
Qui trinus, unus omnia
Miro creavit ordine,
Summoque servat numine. Amen.

FERIA TERTIA.

QUIdas aquarum gurgites,
Marique ponis limites,
Terram locans immobilem,
Omni que fructu fertilem.

Tu cordis hoc de marmore,
Gravique mentis frigore
Educ aquarum flumina,
Ad eluendum crimina.

Hoc lota mens in æquore,
Nitescat omni tempore;
Nullis adhærens fordibus,
Cunctis studens virtutibus.

Omnis Deo sit gloria,
Qui trinus, unus omnia
Miro creavit ordine
Summóque servat numine. Amen.

FERIA QUARTA.

HÆc est dies, quâ condita
Solis refulget orbita,
Cœloque splendet additus
Lucis micans exercitus.

Solis præit lux omnibus,
It luna præ minoribus:
Ut sol diei præsidet,
Sic luna noctem possidet.

Hoc duplici pro lumine
Christus micet cum Virgine;
Non est in hoc defectio,
Non est in hac mutatio.

Omnis Deo sit gloria,
Qui trinus, unus omnia
Miro creavit ordine,
Summóque servat numine. Amen.

FERIA QUINTA.

MAGNÆ Deus potentia,
Summæ pater clementia,
Qui providente dexterâ
Ubique spargis munera.

Dudum creatis fructibus,
Addis cibos ex carnibus,

Pisces,

ECCLESIASTICI. 49

Pisces, aves, ex æquore
Formans eodem tempore.

Hæc tanta nos benignitas,
Summîque Patris largitas,
Semper Deum det quærere,
Unîque det confidere.

Omnis Deo sit gloria,
Qui trinus, unus omnia
Miro creavit ordine,
Summóque servat numine. Amen.

FERIA SEXTA.

TANDEM peractis omnibus,
Cum cæteris viventibus
Homo creatur, omnium
Rex & caput viventium.

Hoc in novo molimine
Fit mundus alter nomine;
Primus secundo clauditur,
Major minori subditur.

Ex hac Dei propagine,
Hac nobiles imagine,
Totis decet nos viribus
Deum referre moribus.

Omnis Deo sit gloria,
Qui trinus, unus omnia

C

Miro creavit ordine,
Summóque servat numine. Amen.

SABBATO.

OLux beata Trinitas,
Duc nos boni per semitas,
Dum noctis in caligine,
Solis caremus lumine.

Te mane laudum munere,
Te deprecamur vespere,
Ut te, tui nos compotes
Laudemus inter Cœlites.

Præsta, Pater piissime,
Fili, Patris simillime;
Et tu, beate Spiritus,
Nobis adesto cœlitus. Amen.

AD COMPLETORIUM.

TE, lucis ante terminum,
Custos supreme, poscimus,
Nox absit atra criminum,
Sit vera lux quam quærimus.
Non vana turbent somnia
Nostræ quietis tempora;

ECCLESIASTICI. 51

Sint sancta nobis omnia,

Ne polluantur corpora.

Hæc te, beata Trinitas,

Junctis precamur cordibus;

Ut una nos felicitas

Jungat beatis cœtibus. Amen.





HYMNI PROPRII
DE SANCTIS.

IN FESTIS
BEATÆ MARIÆ.
AD VESPERAS.

AVE maris stella,
Summi regis aula,
Digna Dei mater,
Manens virgo semper.
Sumens illud Ave,
Pignus fortis novæ,
Imple pacis omen,
Mutans Evæ nomen.
Solve culpæ vincla,
Longè fac pericla,
Mala procul arce,
Bona cuncta posce.

ECCLESIASTICI. 53

Esto nobis mater,
Quibus Christus frater,
Pro nobis dignatus
Tuus esse natus.

Virgo singularis,
Dulcis fons amoris,
Nos culpis solutos,
Mites fac, & castos.

Vitam præsta puram,
Gere nostri curam;
Cælo fac donemur,
Tecum fac lætemur.

Patri sit, & Nato,
Cum Spiritu sancto,
Unum laudis munus,
Tribus honor unus. Amen.

AD MATUTINUM.

QUEM terra fundo divite,
Quem pontus alto gurgite,
Quem celsa laudant sidera,
Gestant Mariæ viscera.

Cui luna, sol, & omnia
Statuta pendunt munia,
Captivus, expers luminis,
Portatur alvo virginis.

C iij

54 H Y M N I

Beata cujus munere,
 Se clausit alvi carcere,
 Qui cuncta solus sustinet,
 Unusque cuncta continet.

Beata cæli nuntio,
 Felix Dei consortio,
 Quâ natus infans, gentibus
 Desideratus omnibus.

Tibi, Patri, cum Flamine,
 Qui natus es de virgine,
 Sit per Mariam gloria,
 Jugisque laus in patria. Amen.

A D L A U D E S.

O Gloriosa virginum,
 Mater parentis luminum,
 Tibi dedit qui vivere,
 Lactante nutris ubere.

Quod Eva peccans perdidit,
 Infans Maria reddidit,
 Enixa sacro germine
 Natum supremo Numine.

Gentes redemptæ plaudite,
 Grates Mariæ reddite,
 Per quam remissa crimina,
 Reclusa cæli limina.

ECCLESIASTICI. 55

Tibi, Deus de Numine,
Qui natus es de virgine,
Tibi, beata Trinitas,
Laudum perennis unitas. Amen.

IN

OFFICIO PARVO
BEATÆ MARIÆ.

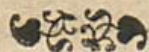
AD OMNES HORAS.

Hymnus.

MEMENTO mundi conditor,
Æterne rerum cognitor,
Quòd natus alvo virginis,
Nobis redemptor subvenis.

Maria, mater gratiæ,
Dulcis parens clementiæ,
Ab hoste tu nos eripe,
Et mortis horâ suscipe.

Jesu, Mariæ Filio,
Cœlestis horti lilio,
Sit per Mariam gloria,
Jugisque laus in patria. Amen.



C iiij

DE SANCTO MICHAELE.

*AD VESPERAS,
& Matutinum.*

TE, Christe, proles virginis,
Splendor Paterni luminis,
Laudamus inter Cœlites
Arcis beatæ milites.

Hi millium per millia
Cœli replent subsellia;
Armis micant cœlestibus,
Tuisque pendent nutibus.

Sed inter omnes spiritus,
Dux Michaël exercitûs,
Signum triumphans explicat,
Victorque cunctis emicat.

Hic forte ducens prælium,
Contra ducem rebellium,
Ad inferorum limina
Perjura trudit agmina.

Tu, Michaël, nos accipe;
Te militemus principe;
Juncti tuis cohortibus
Regnemus in cœlestibus.

ECCLESIASTICI. 57

Patri supremo Numini,
Nato, sacroque Flamini,
Pro Cœlitum victoria
Sit sempiterna gloria. Amen.

AD LAUDES.

CHRISTE, sanctorum decus An-
gelorum,
Gentis humanæ sator, & redemptor,
Nos gregi quondam socius tuorum,
Optime pastor.

Qui prior cunctis Michaël refulget,
Præsidens sacris super astra turmis,
Adsit, & bello loca cuncta purget
Inclytus armis.

Gabriel sanctas residens ad aras
Numinis iussus celebrare laudes,
Quas Deo nostras posuit per oras
Protegat ædes.

Dulcis humanæ medicus salutis
Raphaël ægros juvet invocatus,
Et vias vitæ, dubiæque mentis
Dirigat actus.

Tuque, cum sanctæ ducibus Sionis
Nos juves, Christi Genitrix beata,
Dum suis certant pia nostra donis
Vincere vota.

Sit Deo soli decus æviternum,
 Qui super cœli residens cacumen,
 Jugiter trino celebratur unum
 Nomine Numen. Amen.

DE SANCTIS
 ANGELIS CUSTODIBUS.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

CUSTODES hominum pfallimus
 Angelos,
 Tutelæ studio perpete sedulos,
 Quos, supreme Parens, objicis hostibus
 Nobis insidiantibus.

Nam dejecta polo turba rebellium,
 In nos jure movens invida prælium,
 E cœli pariter nititur omnibus
 Nos excludere sedibus.

Huc, Custos, igitur pervigil advola,
 Avertens scelerum cuncta pericula,
 Et morbos animi, damnâq; corporum,
 Et discrimina temporum.

Summo summa Patri gloria jugiter;
 Laus & , Nate , tibi summa perenniter,

ECCLESIASTICI. 59
Communisque simul sit tibi, Spiritus,
Laus & gloria cœlitus. Amen.

AD LAUDES.

O Qui, quod orbe nascitur,
Magnâ creas potentiâ;
Nec sustines quod labitur
Minore providentiâ!

Præbe tuam petentibus
Per Angelos clementiam,
Reisque confitentibus
Dona benignus gratiam.

Hic noster adfit Angelus
Suâ favens præsentia:
Dæmon faceffat æmulus
Priscâ potens astutiâ.

Metum repellat hostium
Nostris procul de finibus,
Salutis ut negotium
Totis agamus viribus.

Nati redemptos sanguine
Summus Parens exaudiat,
Unctosque sancto Flamine
Per Angelos custodiat. Amen.

—696—

C vj

DE SANCTO JOSEPH.

AD VESPERAS.

TE concors superum curia lau-
 dibus,
 Te tellus meritis ornet honoribus,
 O Joseph, tui nominis omine
 Dignus conjuge virgine.
 Hanc tu cùm gravidam suspicis an-
 xius,
 Divinè geniti germinis inscius,
 Quòd sint fœta sacro viscera pignore
 Latus discis ab æthere.
 Tu natum teneris excipis osculis,
 Hujus tu gerulas, tu comes exulis,
 Amissumque doles, sed citò repperis:
 Sic cedunt mala prosperis.
 Justis post obitum gloria panditur,
 Vivo sponte tibi tota profunditur,
 Cui fit conspicuum Numen in ædibus:
 Tantò major es omnibus!
 Nobis, summa Trias, parce pre-
 cantibus;
 Josephi meritis astra petentibus

ECCLESIASTICI. 61
Fac nos perpetuò promere cælicum
Grato pectore canticum. Amen.

AD MATUTINUM.

CÆLITUM lumen, columénque
mundi,
Dive supremos meritis favores,
Quos tibi justos renovamus, audi
Laudis honores.

Sponsa fit consors tibi virgo mater,
Filius summi tuus est parentis,
Dignus & nostræ sapiens minister
Esse salutis.

Tu prior Jesum stabulo jacentem
Excipis, justo redamans amore,
Téque divino puer osculantem
Bafiat ore.

Ima cui parent simul & superna,
Qui præest mundo dominator omni,
Lege, quam sanxit, tibi fit paternâ
Subditus uni.

Da, Trias cœli, Deitas beata,
Adsit ut nostros trias hæc in usus,
Cum suo Joseph, paritérque sanctâ
Virgine Jesus. Amen.

AD LAUDES.

QUEM colit noster, celebrátque
 cœtus,
 Hac die Christi moriens in ulnis,
 Occidit, vitæ meritis onustus,
 Plenus & annis.

Sors bonæ mortis nimis ô beata!
 Quam tibi, Joseph, pia fata reddunt,
 Cui simul Jesus, genitrixque sancta
 Lumina claudunt.

At facer vinclis animus solutis,
 Carne jam liber, laqueis que mundi,
 Hinc migrans, patrum meruit beatis
 Cœtibus addi.

Nunc fruens ævo superûm perenni,
 Fac, viæ cursu, duce te, peracto,
 Jugiter tecum mereamur uni
 Vivere Christo.

Da, Trias cæli, Deitas beata,
 Adsit ut nostros trias hæc in usus,
 Cum suo Joseph, pariterque sanctâ
 Virgine Jesus. Amen.



IN NATIVITATE
S. JOANNIS BAPTISTÆ.
AD VESPERAS.

SERA sanctorum soboles Parentum,
Cujus it terras pia laus per omnes,
Da tuum dignè celebremus ortum,
Sancte Joannes.

Nuntius sedis Gabriel beatæ,
Multa jam de te memoranda pandit;
Nomen & munus, feriémque vitæ
Ordine prodit.

His parens anceps dubiúsque dictis,
Ore se mutum stupuit silenti:
Sed tui vocem genitus parentis
Restituisti.

Matris exultas recubans in alvo,
Cùm Dei vocem genitricis audis;
Virgini matri, saliente parvo
Corpore, plaudis.

Sit decus laudis tibi sempiternum:
Qui super cæli residens cacumen,
Jugiter trino celebraris unum
Nomine Numen. Amen.

AD MATUTINUM.

TU puer noxæ mala cautus arces,
 Eligens sedem sociis remotam,
 Ne levis verbi maculare posses
 Crimine vitam.

Pro tuâ, pellis fuit una, veste,
 Horridum villis tribuens amictum;
 Dant cibum viles tenuem locustæ,
 Flumina potum.

Turba venturum cecinere vatum,
 Qui sacris mundum renovaret undis,
 Hunc ab intacta genitrice natum
 Indice prodis.

Si nefas Christum reprobare testem,
 Major est nemo genitus Joanne,
 Qui Deum, mundi scelus abluentem,
 Abluit amne.

Sit decus laudis tibi sempiternum,
 Qui super cœli residens cacumen,
 Jugiter trino celebraris unum
 Nomine Numen. Amen.

AD LAUDES.

O Nimis felix, meritique summi!
 Martyr & virgo, stimulus no-
 centium,

ECCLESIASTICI. 65

Regiæ lumen, simul ac eremi;
Maxime vatum.

Multiplex Sanctos redimit corona,
Multa quam virtus pietasque donant;
Te simul, Christo decorante, dona
Cuncta coronant.

Qui viam primus Domino parasti,
Gratiæ cunctos obices revelle;
Quæ cor offendunt, oculosque Christi,
Omnia pelle.

Ut poli summis veniens ab oris,
Ferre terrestres super astra sensus,
Mentibus possit sine labe puris
Figere gressus.

Sit decus laudis tibi sempiternum,
Qui super cœli residens cacumen,
Jugiter trino celebraris unum
Nomine Numen. Amen.



IN F E S T O
SS. A P O S T O L O R U M
P E T R I E T P A U L I .

A D V E S P E R A S .

O Sempiterna lucis almæ clari-
tas!

O! quæ coronis ornat immortalibus
Apostolorum Principes festivitas,
Cœlique primis dat sedere sedibus.

Pari Petrus, Paulusque mortis gloriâ
Romæ parentes, arbitrique gentium,
Hic ensis, ille de crucis victoria
Augent triumphos perpetes Cœlestium.

Utroque gaude, Roma, felix præside:
Horum beato consecrata sanguine,
Pulsâque cultûs impii tyrannide,
Sanctæ refulges civitatis nomine.

Sit Trinitati sempiterna gloria,
Per quam subactis dæmonum cultoribus,

Jam, Roma, Christi das sacris altaria,
Petri fidem datura sæclis omnibus.

Amen.

ECCLESIASTICI. 67

AD LAUDES.

BEATE Pastor Petre, nobis provide,
Poténsque nostra solve verbo crimina;
Cui fit potestas, dante Christo præfide,
Superna claudi, vel recludi limina.

Qui, magne doctor Paule, cælum
possides,

Attolle tecum carne mentes obrutas,
Dum cæca claro visui cedat fides,
Et Solis instar sola regnet caritas.

Sit Trinitati sempiterna gloria,
Per quam subactis dæmonum cultoribus,

Jam, Roma, Christi das sacris altaria,
Petri fidem datura sæclis omnibus.

Amen.

I N F E S T O

S. PETRI AD VINCULA.

AD VESPERAS.

PETRUS repentè liberatus vinculis,
Illæsus inde prodiit divinitus,

Ovilis ille pastor admirabilis
Oves tuetur, atque pascit cœlitus.

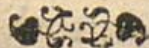
Deo Patri laus omne sit per sæculum :
Honor tibi, Redemptor unus omnium :
Tibi, Patris Natique jure vinculum,
Laudis perenne personet præconium.
Amen.

A D M A T U T I N U M .

QUID QUID ligaris, solverisve
nexus
Summo manebit constitutum vindici,
Illique, cunctis congregatis gentibus,
Tu, Petre, judex assidebis judici.
Deo Patri laus, &c.

A D L A U D E S .

BEATE pastor Petre, nobis provide,
Potensque nostra solve verbo cri-
mina,
Cui fit potestas, dante Christo præside,
Superna claudi, vel recludi limina.
Deo Patri laus, &c.



IN FESTIS
CATHEDRÆ S. PETRI.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

QUIDQUID ligaris, solverisve
nexibus

Summo manebit constitutum vindici,
Illique, cunctis congregaris gentibus,
Tu, Petre, iudex assidebis judici.

Deo Patri laus omne sit per seculum:
Honor tibi, Redemptor unus omnium:
Tibi, Patris Natique jure vinculum,
Laudis perenne personet præconium.
Amen.

AD LAUDES.

BEATE pastor Petre, nobis provide,
Potensque nostra solve verbo cri-
mina,

Cui fit potestas, dante Christo præside,
Superna claudi, vel recludi limina.

Deo Patri laus, &c.

IN COMMEMORATIONE
SANCTI PAULI
ET
IN CONVERSIONE.

AD VESPERAS,
& Matutinum.

QUI, magne doctor Paule, cœlum
possides,
Attolle tecum carne mentes obrutas,
Dum cæca claro visui cedat fides,
Et solis instar sola regnet caritas.
Deo Patri laus, &c. *ut supra.*

DE S. HERMENEGILDO.

AD VESPERAS,
& Laudes.

OLAUS Hesperix! lux nova si-
derum,
Hermengilde, decus nobile Martyrum,
Magnus, magnanimi nomine principis,
Major nomine martyris.

ECCLESIASTICI. 71

Hæc est una tibi, summâque dignitas,
Omni fraude carens, labéque sanctitas;
Est hæc vita tibi, vivere Numini,
Non servire cupidini.

Hos sensus adimit nulla necessitas,
Excelsi generis nulla propinquitas:
Sed præfers sapiens firma fugacibus,
Nil terrestre, perennibus.

Tu, qui Martyribus grandia præparas,
Da res, sancta Trias, spernere pro-
speras,
Ut per martyrium nobile spiritûs
Nobis des bona cælitus. Amen.

AD MATUTINUM.

TE Divina suis gratia dotibus
Æternis superûm servat hono-
ribus;

Sed te pugna manet, palmâque nobilis,
Christi Martyr amabilis.

Nec tu debilibus traderis hostibus,
Cum duris tibi res tota parentibus;
Tandem cæsa cadis post mala plurima
Christi nomine victima.

Tu, nos è superis protege sedibus,
Adjunctisque preces accipe laudibus,

Regalem decorans sanguine gloriam,
 Illustri nece patriam.
 O, qui Martyribus, &c.

DE SANCTO VENANTIO.

AD VESPERAS.

MARTYR Dei Venantius,
 Christum negare nescius,
 Partâ puer victoriâ,
 Jugi triumphat gloriâ.

Hac innocens ætutulâ
 Post carceres, post vincula,
 Longâ fame frementibus
 Cibis datur leonibus.

Sed belluarum duritas
 Fit innocenti lenitas;
 Parcunt tenellis artubus,
 Pronis cadunt cervicibus.

Caput deorsum vertitur,
 Haurire fumum cogitur:
 Costis adustis, viscera
 Manu cremantur barbarâ.

Patri supremo Numini,
 Nato, sacroque Flamini,
 Pro martyris victoria
 Sit sempiterna gloria. Amen.

AD

AD MATUTINUM.

ATHLETA Christi nobilis
Spernens furores hostium,
Idola ridet Gentium,
Nil territus periculis.

E rupe præceps pellitur,
Loris revinctus asperis:
Franguntur artus corporis,
Totus ruens discerpitur.

Volunt perisse funditus:
Hos optat ipse sospites;
Pressos siti satellites
Potu levat divinitus.

Miles, Puer, fortissime!
Tantæ memor clementiæ,
Cœlestis undâ gratiæ
Perfunde nos largissimè.

Laus & perennis gloria
Patri supremo Numini,
Nato, sacroque Flamini,
Pro martyris victoria. Amen.

AD LAUDES.

DUM nocte pulsâ gratiùs
Orbi dies renascitur,
D

74 H Y M N I

Nobis adest Venantius:
Hic hymnus illi pangitur.

Christi sacro qui nomine
Erroris artes diruit,
Suosque cives lumine
Divinitatis imbuit.

Aquis sacri baptismatis
Lustravit ipsos milites,
Christique cultos dogmatis
Ad astra misit martyres.

Nunc, Tu, beatis dotibus
Fusoque clarus sanguine,
Da te pie rogantibus
Tuo frui munimine.

Deo Patri sit gloria,
Nato simul cum Flamine,
Pro martyris victoria,
In Trinitatis numine. Amen.

DE

S. MARIA MAGDALENA.

AD VESPERAS.

DEi potens benignitas,
Cum Magdalenam respicis,

ECCLESIASTICI. 75

Flammas amoris excitas,
Gelúque cordis ejicis.

Amore currit faucia
Christi pedes inungere,
Piáque cum licentia
Comis & ore tergere.

Adstare non timet cruci,
Hæret sepulcro sedula;
Non milites vultu truci,
Non hanc movent pericula.

O cuncta vincens caritas,
Tu nostra purga crimina,
Duc gratiæ per semitas
Ad sacra cœli limina.

Jesu, tibi sit gloria,
Patri simul cum Spiritu,
Amantium suspiria
Læto coronans exitu. Amen.

AD MATUTINUM.

PEDES IËSU Magdalis
Castis adorat osculis,
Fletu rigat, tergit comâ,
Nardo perungit optimâ.

Patri supremo Numini,
Nato, sacróque Flamini,

D ij

In Cœlitum sit curia
Laudum perennis gloria. Amen.

A D L A U D E S.

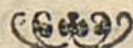
S U M M I Parentis Unice,
S Vultu pio nos respice,
Dum pro salute Magdalæ
Cœli triumphant incolæ.

Amiffa drachma redditur,
Tuto loco reconditur;
Et gemma munda fordibus
Regnis micat cœlestibus.

J E S U, medela mentium,
Spes una pœnitentium,
Da Magdalenæ fletibus,
Noxis lavemur omnibus.

Virgo parens clementiæ,
Fons jugis indulgentiæ,
Mersos malorum fluctibus
Infer beatis sedibus.

Uni Deo fit gloria,
Pro gratiæ victoria,
Parcendo delinquentibus,
Favendo pœnitentibus. Amen.



DE SANCTA MARTINA.

AD VESPERAS.

MARTINÆ celebri plaudite no-
mini,
Vestro, Romulidæ, plaudite sanguini;
Insignem meritis dicite virginem,
Christi dicite martyrem.

Hæc priscâ procerum nata propagine,
Claro mille procûm nobilis agmine,
Vitæ deliciis affluit omnibus
Mundi nata favoribus.

At dum virginæ dotis amantior,
Vult nupuisse Deo sponsa beatior,
Christi pauperibus dans semel omnia,
Quærit regna perennia.

O, qui Martyribus grandia præparas,
Da res, sancta Trias, spernere pro-
speras,
Ut per martyrium nobile Spiritûs
Nobis des bona cœlitus. Amen.

AD MATUTINUM.

JAM matura polo, quò via panditur,
Virgo multiplici funere cæditur:

D iij

Alit illam recreant protinus Angeli
Cœlestis dape ferculi.

Quin, tu nec mediis ureris ignibus,
Nec, projecta feris, tangeris unguibus:
Sed qui te gladius vulnere sustulit,
Cœli sedibus intulit.

Nunc sacris redolens ara vaporibus,
Offert vota, tuis nixa favoribus,
Et signata tuo fors mala nomine
Fausto vertitur omine.

O, qui Martyribus, &c.

A D L A U D E S.

O Martina, tuos sedula protege,
Ad pacis requiem tempora dirige;
Solis Christiadum cum crucis hostibus
Sint nunc prælia gentibus.

Tum sacro socians agmina fœdere,
Injustis Solymas nexibus exere;
Dele sacrilegam cæde propaginem,
Mulctans sanguine sanguinem.

Tu nostram columen, nostraque
gloria,
Crebras cara preces fert tibi patria;
Ut Te Roma parens gaudeat auspice,
Hanc ne, filia, despice.

O, qui Martyribus, &c.

DE SANCTA TERESIA.

AD VESPERAS,

& Laudes.

TERESA Christi nuntia,
Domum paternam deseris,
Salus futura barbaris,
Vel caritatis hostia.

Sed dulciori funere
Amoris icta spiculo,
Fruens amantis osculo
Cades beato vulnere.

O grata Christo victima,
Nos expiatis mentibus,
Mundisque labe cordibus
Amoris igne concrema.

Sit laus Parenti luminum,
Natóque proli virginis,
In unitate Flaminis
Sponsi sacrarum virginum. Amen.

AD MATUTINUM.

Vox ecce clamat cœlitus,
Sponsam vocans ad nuptias;

D iij

80 H Y M N I
Hanc sancta postulat Trias;
Hic est amantis exitus.

Hujus repente spiritus,
Cœlestis instar alitis
Vitæ vias it perpetis.
Felix Teresæ transitus!
Sit laus, &c.

I N F E S T O
O M N I U M S A N C T O R U M .
A D V E S P E R A S ,
& *Matutinum.*

J E S U , redemptor omnium ,
Vitæ beatæ præmium ,
Vultu pio nos aspice ,
Tuâ parente supplice .

Vos qui novem per ordines
Cœli tenetis cardines ,
Delicta vitæ tollite ,
Mortis pericla pellite .

Apostoli cum Vatibus
Favete pœnitentibus ,
Ut suscitet clementia
Quos perdidit licentia .

ECCLESIASTICI. 81

O purpurati Martyres,
Jam laureati milites,
Christi redemptos sanguine
Juvate Christi nomine.

O quos beat confessio,
Votiva quos professio,
Et quos eremi sanctitas,
Nos vestra salvet caritas.

Vos castitatis agmina,
Fœcunda cœli germina,
Carnis solutos nexibus
Locate sanctis sedibus.

Arcete gentes impias,
Oves vocate devias;
Sit pastor unus omnium,
Unusque grex fidelium.

Præsta, beata Trinitas,
Nos sanctitatis femitas,
Pulsis salutis hostibus,
Tutis tenere gressibus. Amen.

AD LAUDES.

LUX, & salus mortalium,
JESU, redemptis subveni,
Virgo parens fidelium,
Benigna votis adveni.

D v

Dei ministri Spiritus,
Vatum chorus, cœtus Patrum,
Placate nobis cœlitus
Totius orbis arbitrum.

Baptista Christi nuntius,
Mundi duces Apostoli,
Petrus Dei vicarius,
Noxas repellant sæculi.

Cohors triumphans Martyrum,
Mystæ, sacrique Præsules,
Corona casta Virginum,
Cœlo reducant exules.

Quicumque summâ fiderum
Regnatis aulâ principes,
Iter parate prosperum
Nostræ salutis præstites.

Sit summa Patri gloria,
Nato, simul cum Spiritu;
Et nos frui dent Patriâ
Fausto salutis exitu. Amen.





HYMNI COMMUNES
DE SANCTIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

AD VESPERAS,

& Laudes.

EXULTET orbis gaudiis,
Cœli resultet curia:
Totis sonet præcordiis
Apostolorum gloria.

Vos vera mundi lumina,
Legum sacrarum vindices,
Arcete mundo crimina,
Nostri futuri iudices.

Qui templa cœli clauditis,
Ne nos eis excludite;
Qui clausa verbo panditis,
Nobis amica pandite.

Qui sanitatis munera
Ægris datis mortalibus,

D vj

84 H Y M N I

Sanate mentis vulnera,
Ornate nos virtutibus.

Ut cum redibit arbiter
In fine Christus sæculi,
Vobis patronis jugiter
Ejus triumphant servuli.

Præsta, beata Trinitas,
Ut cum tuis Apostolis
Nos una jungat caritas
Cunctis beatos sæculis. Amen.

A D M A T U T I N U M.

MIRABILEM victoriam,
Dei subactis hostibus,
Apostolorum gloriam
Lætis canamus mentibus.

Salvere, cœli præfides,
Ecclesiæ fundamina,
Nostræ salutis obfides,
Divina verbi fulmina.

Stat firma per vos veritas,
Rerumque spes perennem,
Perfecta per vos caritas
Fidem coronat omnium.

Per vos Patris divinitas,
Christique regnant dogmata;

ECCLESIASTICI. 85

Per vos refloret sanctitas,
Et Spiritus charismata.

Præsta, beata Trinitas,
Ut cum tuis Apostolis
Nos sancta jungat caritas
Cunctis beatos sæculis. Amen.

COMMUNE APOSTOLORUM

TEMPORE PASCHALI.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

TRISTES erant Apostoli,
Christi sepulto corpore,
Quem parricidæ servuli
Multo necarant vulnere.

Sed Angelis hortantibus,
Hunc prædicabant fœminæ
Suis statim fidelibus
Novo videndum lumine.

Quæ dum citatis gressibus
Urgente currunt nuntio,
Prius merentur omnibus
JESU frui consortio.

Ad nota montis culmina
 Se conferunt Apostoli,
 Ubi stupent ad lumina
 Amabilis spectaculi.

Ut sis perenne mentibus
 Paschale, JESU, gaudium,
 Da Christianis omnibus
 Jugem nitorem cordium.

Deo Patri cum Spiritu,
 Christoque laus in æthere,
 Qui glorioso transitu
 Victo triumphat funere. Amen.

A D L A U D E S.

QUEM Sol revisit lætior,
 Quem nuntiarunt Angeli,
 JESUS revixit pulchrior;
 Illum vident Apostoli.

In carne spectant vulnera,
 Quæ solis instar emicant,
 Testesque voce liberâ
 Jam suscitatum prædicant.

Tu carnis à tyrannide
 Cor, Christe, nostrum libera,
 Unusque totum posside
 Tuâ subactum dexterâ.

ECCLESIASTICI. 87

Ut sis perenne mentibus
Paschale, JESU, gaudium,
Da Christianis omnibus
Jugem nitorem cordium.

Deo Patri cum Spiritu,
Christoque laus in æthere,
Qui glorioso transitu
Victo triumphat funere. Amen.

COMMUNE
UNIUS MARTYRIS.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

DEUS, corona Cœlitum,
Merces tuorum militum,
In hoc triumpho martyris,
Effunde gazas ætheris.

Hic nempe forti pectore,
Auctusque sancto robore
Mundana spreuit pabula,
Inferna fregit spicula.

Pœnas adivit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Pugnans tuo pro nomine,
Fuso triumphat sanguine.

Per nomen hujus martyris
 Da, nos pati quod jufferis,
 Solvi malis quæ fecimus,
 Bonum sequi quod novimus.

Patri supremo Numini,
 Nato, sacròque Flamini,
 Pro martyris victoria
 Sit sempiterna gloria. Amen.

A D L A U D E S.

MARTYR Dei fortissime,
 Christi sequens vestigia,
 Ipsi recumbis proximè
 Cœli super fastigia.

Tu, quâ potens es gratiâ,
 Fusi favore sanguinis,
 Affer malis solatia,
 Dono supremi Numinis.

Qui carnis exors pondere,
 Divûm colis consortia,
 Fac nos, subactò corpore,
 Audere tecum fortia.

Deo Patri sit gloria,
 Nato simul cum Flamine,
 Pro martyris victoria
 In Trinitatis nomine. Amen.

PRO
PLURIBUS MARTYRIBUS.
AD VESPERAS.

SANCTORUM canimus prælia
Martyrum;
Applaudant populi, templaque fide-
rum:

Quos virtus meritis ornat honoribus,
Vos extollite laudibus.

Hi sunt quos fatuè mundus abhorruit,
Quos vis nulla minis, aut nece terruit;
Nam perferre cruces, & mala corpo-
rum,

Hæc est gloria Martyrum.

Passi sunt furias, sævæque verbera,
Enses atque rotas, horrida vulnera:

Hæc, infirma licet, dum caro sustinet,
Mens interrita permanet.

Non murmur resonat, non queri-
monia;

Stat virtus patiens; despicit omnia,
Pro Christo proprii prodiga sangui-
nis,

Summi victima Numinis.

Quæ vox, quæ poterit lingua rete-
xere,

Quæ tu Martyribus reddis in æthere?
His fuso rutilat sanguine purpura,
Ardent lumine tempora.

Tu, simplex Deitas, unâque Trinitas,
Fac nos justitiæ quærere semitas,
Quos per martyrium nobile spiritûs
Conservas tibi cœlitus. Amen.

AD MATUTINUM.

DIGNAM triumphi gloriam,
Post Martyrum victoriam,
Lætis canamus vocibus,
Dignis colamus laudibus.

Victis mali terroribus,
Et barbaris tortoribus,
Mortis sacrae compendio
Jugi fruuntur gaudio.

Lentis cremantur ignibus,
Cadunt ferarum denibus:
Ad innocentium funera
Armatu omnis dextera.

Tu nos, Redemptor, aspice,
Omnesque dignos effice
Mundi simul divortio,
Et Martyrum consortio. Amen.

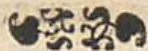
AD LAUDES.

Rex Martyrum, rex maxime,
 Remunerator optime,
 Qui regna das cœlestia
 Sordent quibus terrestria.

Piis tuorum vocibus
 Adsis benignis auribus,
 Da Martyrum per funera
 Cœli mereri munera.

Tu, Martyrum constantia,
 Tu, Confitentium gratia,
 Parcendo dele crimina,
 Extingue noxæ semina.

Patri, supremo Numini,
 Nato, sacroque Flamini,
 Pro Martyrum victoria
 Sit sempiterna gloria. Amen.



COMMUNE
 CONFESSORUM
 PONTIFICUM.
 AD VESPERAS,
 & Matutinum.

PONTIFEX cleri, populique norma,

Pervigil Pastor gregis in salutem,
 Cui tegit sacrâ radiata flammâ
 Infula frontem.

Qui choris junctus superûm beatis,
 Nos viam tecum cupis ire rectam;
 De tuis nostram bonus usque factis
 Instrue vitam.

Tu juvas dextrâ miseros potenti;
 Nam Deus per te simul ac vocatur,
 Qui diu morbis jacuere fracti
 Restituuntur.

Hinc tibi justum referens honorem
 Et sacri cultus studium perenne,
 Hæc tuum sperat pia plebs favorem
 Tempus in omne.

ECCLESIASTICI. 93

Sit Deo soli decus æviternum,
Qui super cœli residens cacumen,
Jugiter trino celebratur unum
 Nomine Numen. Amen.

AD LAUDES.

JESU, redemptor omnium,
Audi tuorum cantica,
Qui voce dicunt publicâ
Antistitis præconium.

Hic est, tui qui nominis
Confessione claruit,
Qui sanctitate floruit,
Astus triumphans dæmonis.

Qui sprevit alto pectore
Sortis caducæ præmia,
Et blanda mundi gaudia,
Toto potitur æthere.

Fac ejus ad vestigia
Gressus vagos nos figere;
Tuo fugare munere
Omnis mali contagia.

JESU, supreme præfulum,
Tibi sit omnis gloria
In sanctitatis curia
Per omne semper sæculum. Amen.

COMMUNE CONFESSORUM
NON PONTIFICUM.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

INTEGER morum fideique cultor;
Cœlitum sacras radians per ædes,
Quas pius reddi tibi vult redemptor
Accipe laudes.

Qui choris junctus Superum beatis
Nos viam tecum cupis ire rectam,
De tuis nostram bonus usque factis
Instrue vitam.

Tu iuvas dextrâ miseros potenti;
Nam Deus per te simul ac vocatur,
Qui diu morbis jacuere fracti
Restituuntur.

Hinctibi justum referens honorem,
Et sacri cultus studium perenne,
Hæc tuum sperat pia plebs favorem
Tempus in omne.

Sit Deo soli decus æviternum,
Qui super cœli residens cacumen,
Jugiter trino celebraris unum
Nomine Numen. Amen.

AD LAUDES.

Jesu, tuorum gloria,
Quos muneras in patria,
Piis adesto cantibus,
Tuis favens cultoribus.

Omnem remitte noxiam,
Sancti per hujus gratiam,
Cujus colit perennia
Devota plebs solemniam.

Hic vana terræ gaudia,
Et ampla sprevit prædia,
Ut inquinata sordibus,
Nec digna sanctis cordibus.

Te, Christe, spectans jugiter,
Et te sequens fideliter,
Elusit artes dæmonum,
Labésque fugit criminum.

Fide fuit mirabilis,
Virtutibusque nobilis;
Jejuna gestans viscera,
Supra tulit se sidera.

Hinc te, Deus piissime,
Remunerans largissime,
Hujus favore poscimus,
Venire da, quò tendimus.

O præpotens Divinitas,
 In unitate Trinitas,
 Fac nos frui consortibus
 Te confitentûm cœtibus. Amen.

IN FESTIS SS. VIRGINUM.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

Jesu, Corona Virginum,
 Parens sacrorum germinum;
 Cui nec pater, nec frater est,
 Cui virgo soli mater est.

Qui vivis inter lilia,
 Electus inter millia;
 Sponsus decore nobilis;
 Totus tuis amabilis.

Quocûnque te converteris,
 Castâ cohorte cingeris:
 Suo coruscant lumine,
 Prodent suo se carmine.

Tu, sponse, Jesu, Virginum,
 Motus doma cupidinum;
 Sana salubri dexterâ
 Corruptionis vulnera.

Summo

Summo parenti luminum
Natóque sponso Virginum,
Tibique, sancte Spiritus,
Sit grata nostra servitus. Amen.

PRO
VIRGINE ET MARTYRE.

AD MATUTINUM.

VIRGINIS proles, opiféxque
matris,

Virgo quem gessit, peperítque virgo,
Laudibus da te celebrare nostris,

Virginis ergo.

Hæc enim palmæ duplicis decore,
Vicit & sexum, simul & tyrannum;
Virginem sponsum proprio cruore
Quæsiit unum.

Hinc nec humanæ mala cuncta vitæ,
Nec feræ mortis metuens dolores,
Angelos inter meruit beatæ
Sedis honores.

Sit Deo soli decus æviternum,
Qui supra cœli residens cacumen,
Jugiter trino celebratur unum
Nomine Numen. Amen.

E

P R O

VIRGINE NON MARTYRE.

A D M A T U T I N U M.

VIRGINIS proles, opifexque
matris,

Virgo quem gessit, peperitque virgo,
Laudibus da te celebrare nostris,

Virginis ergo.

Hujus oratu, meritisque, Christe,

Solve nos omni scelerum reatu,

Ut sacro manent animata per te

Carmina cantu.

Sit Deo soli decus æviternum,

Qui supra cœli residens cacumen,

Jugiter trino celebratur unum

Nomine Numen. Amen.

P R O

MARTYRE NON VIRGINE.

A D M A T U T I N U M.

DIVA, supremo veneranda cultu,
Laureâ frontem radiante cincta,

Nostra festivo renovata cantu

Accipe vota.

ECCLESIASTICI. 99

Tu nec humanæ mala cuncta vitæ,
Nec feræ mortis metuens dolores,
Possides victrix meritos beatæ
Sortis honores.

Hujus oratu, meritisque, Christe,
Solve nos omni scelerum reatu,
Ut sacro manent animata per te
Carmina cantu.

Sit Deo soli decus æviternum,
Qui supra cœli residens cacumen,
Jugiter trino celebratur unum
Nomine Numen. Amen.

PRO SANCTA
NEC VIRGINE
NEC MARTYRE.

AD VESPERAS,
& Landes.

FORTIS virili pectore
Hæc prædicetur Fœmina,
Cujus beato funere
Cœli triumphant agmina.
Amore sancto faucia,
Suique vivens nescia,
Ad templa tendens siderum
Iter peregit asperum.

E ij

100 H Y M N I
Carnem domansrjejunio,
Et intimis præcordiis
Dei vacans præconio,
Cœli potitur gaudiis.

 Qui magna solus efficis,
 Nec parva, Christe, despicias,
 Tu nos jacentes erige,
 Ad te reverbos dirige.
Tibi, Patri cum Spiritu,
Sit, Christe, jugis gloria:
Et prospero fac transitu
Regnare nos in patria. Amen.

AD MATUTINUM.

DIVA, supremo veneranda cultu
Sede nunc cœli residens beatâ,
Nostra festivo renovata ritu
 Accipe vota.

 Tu, Deo per te miseros juvante,
Solve nos omni scelerum reatu,
Ut juvent sancto recitanda de te
 Cantica fructu.

 Sit Deo soli decus æviternum,
Qui supra cœli residens cacumen,
Jugiter trino celebratur unum
 Nomine Numen. Amen.

IN
DEDICATIONE ECCLESIAE.

AD VESPERAS,
& Matutinum.

URBS Jerusalem superna,
Vera pacis visio;
Angelorum quam corona
Recreat consortio;
Una Christo sponsa digna,
Una digna mansio.

Militantis gnata matris,
Sorte nupta prosperâ;
Quam Dei profusa Patris
Rite dotat dextera,
Imperansque sponfus astris
Tollit inter sidera.

Hic decora morte functis
Ampla stant palatia:
Sunt aperta mille cunctis
Civitatis ostia:
Nulla verbis, tota factis
Impetratur gratia.

Construunt has viva sedes
Saxa munda sordibus:

E iij

His locari quisquis ardes
Te para laboribus;
Per dolores, pérque clades
His venit ædibus.

Urbis almæ jure lumen,
O beata Trinitas,
Sit tibi perenne nomen,
Laus, honor, felicitas:
Unius, trinique Numen
Laudet universitas, Amen.

AD LAUDES.

ANGULARIS monte sancto
Petra Christus decidit;
Et sub uno rite tecto
Mansionem condidit,
Quâ solo cœloque juncto,
Ima summis addidit.

Hinc perenni cum Beatis
Laude certant Angeli:
Inde nos curis relictis,
Et tumultu sæculi,
Hæc replemus templa votis,
Jam Sionis æmuli.

His, Deus, clemens adesto
Invocatus ædibus;

ECCLESIASTICI. 103

Te favore pande toto
Supplicantum mentibus,
Et gelu cordis soluto
Ure sacris ignibus.

Huc ovile, Christe pastor,
Undequaque congrega;
Hic tuis fave, Redemptor,
A malisque segregata,
Et supremæ sortis autor
Nos Beatis aggrega.

Urbis almæ juge lumen,
O beata Trinitas,
Sit tibi perenne nomen,
Laus, honor, felicitas:
Unius, trinique Numen
Laudet universitas. Amen.



RECENSIO ET I. 103

Te fivore parvo toto
Sapphorum munitur
Et genitricis locis
Uec facis ignibus
Hac ovile
Undepades congregat
Hic tunc tunc
A parvum
Et ingens
Nos hanc
Urbis alius
O beatissimas
Et tunc
Lactis
Unus
Lactis

1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

H Y M N O R U M

P A R S

A L T E R A.

E V

HYMNORUM

PARS

PRIMA



CELSISSIMO PRINCIPI
F E R D I N A N D O
EPISCOPO PADERBORNENSI
COADJUTORI MONASTERIENSI
S. R. I. PRINCIPI
COMITI PYRMONTANO
LIBERO BARONI
D E F U R S T E N B E R G .

MARTINUS CLAIRE[?]
SOCIETATIS JESU Presbyter
felicitem.

*E*CCĒ iterum ac tertio, CEL-
SISSIME PRINCEPS,
novos ad te allaturus Hymnos ac-

E vj

cedo, quos & singularis munificen-
tia tua, &, quae summa est, mea
erga te observantia, jure faciunt
& profitentur tuos.

Ego nempe tuis ita devinctus be-
neficiis, stare otiosus & silerem,
dum tantum colendi tui desiderium
augeri in dies & exardescere ubi-
cumque locorum audio, atque etiam
apud nos penè oculis usurpo.

Sic est profectò, PRINCEPS
OPTIME, ex quo nobilitate ge-
neris, dignitatum amplitudine, in-
genii luce, doctrinae fama, virtutum
splendore, tui se nominis gloria lon-
gè latèque diffudit, omnis omnium
ad te sapientum ac litteratorum fit
concurfus; oratorum in primis ac poë-
tarum, quorum prestantissimi qui-

que in recensendis, celebrandisque
tuis scriptis, tum factis tuis curam
suam omnem & operam certatim
conferunt.

In tanta igitur illustrium studio-
rum consensione, liceat mihi per te,
CELSISSIME PRINCEPS,
mea etiam, quantum valeo, pu-
blicum venerationis edere moni-
mentum; non laudum equidem tua-
rum, quibus quam non sim idoneus
predicandis probè sentio: sed Ec-
clesiastica opusculum Hymnodia,
quod te aliàs autore susceptum, &
acceptum à te perbenignè, nunc
demùm altera parte auctum offero:
tibi, ut spero, si non magnifica styli
granditate estimandum: at certè
ipsa dignitate argumenti, immò &

*simplici tenuitate sua, ac breuitate
non incommoda placituum. Vale.
Lutetie Parisiorum. Calend. Aug.
An. M. DC. LXXVI.*





SECUNDÆ PARTIS
HYMNI.

DE Circumcisione Domini.
De Festo SS. Trinitatis.
De Festo Corporis Christi.
De S. Joachim.
De S. Anna.
De S. Joannis Decollatione.
De S. Martino.
De S. Fiacrio.
De S. Rosalia.

HYMNI
SANCTORUM
AC BEATORUM
DE SOCIETATE JESU.

S. Ignatii.
SS. Francisci Xaverii.
S. Francisci Borgia.
B. Aloïfii.
B. Staniffai.
BB. Martyrum Japonensium.

SECUNDUS PARTIS

H. Y. M. N. I.

D. E. C. C. I. M. O. L. I. T. A. T. I. O. N. I. S.
 D. E. F. I. L. I. O. S. I. S. T. I. M. O. L. I. T. A. T. I. O. N. I. S.
 D. E. F. I. L. I. O. S. I. S. T. I. M. O. L. I. T. A. T. I. O. N. I. S.
 D. E. S. T. A. T. I. O. N. I. S. I. T. A. L. I. A. N. O. R. U. M.
 D. E. S. T. A. T. I. O. N. I. S. I. T. A. L. I. A. N. O. R. U. M.
 D. E. S. T. A. T. I. O. N. I. S. I. T. A. L. I. A. N. O. R. U. M.

H. Y. M. N. I.
 S. A. N. C. T. O. R. U. M.
 A. C. B. E. A. T. O. R. U. M.
 S. E. S. O. C. I. E. T. A. T. E. J. E. S. U.

S. I. G. N. I. S. T. A. T. I. O. N. I. S.
 S. I. G. N. I. S. T. A. T. I. O. N. I. S.
 S. I. G. N. I. S. T. A. T. I. O. N. I. S.
 S. I. G. N. I. S. T. A. T. I. O. N. I. S.
 S. I. G. N. I. S. T. A. T. I. O. N. I. S.



LECTORI.

AD absolutam Hymnorum, qui Breviario Romano continentur, exornationem, recentes nonnullos, quasi aptum, conveniēsq̄ue corollarium adiungimus.

Primum quidem novus Hymnus de Circumcisione Domini additus est; ut quemadmodum reliquis JESU CHRISTI festis, plures etiam singulis tribuuntur Hymni, unus saltem huic Solemnitati proprius assignaretur.

De Festo item SS. Trinitatis, cum proprii non haberentur Hymni, sed certe duntaxat carminum strophæ, ex quarundam Feriarum Hymnis excerptæ, operæpretium fuit, tres breves hymnos, huic mysterio accommodatos apponere, qui ternis, ut antè, strophis, singuli constarent.

His accedit triplex de SS. Sacramento Prosa ab Angelico Doctore nostræ

concinne minus, quam pie conscripta;
quam etsi propter singularem tum ar-
gumenti, tum auctoris dignitatem, ve-
rissimum sit, non aliis unquam ver-
bis, aut alieno cultu in Ecclesia fore
decantandam, tamen quoniam illa,
Ecclesiasticos inter Hymnos, suum ho-
norifice locum obtinet, non mihi vitio
vertendum esse duxi, si tam piam,
preclaramque scriptionem, suis jam
Rhythmis apprimè comparatam, nunc
etiam poetice metris, & pari cum re-
liquis Hymnis ornatu, conspiciendam
redderem; ne id saltem decus, tantillo
huic operi defuisse videretur. Qua in
re si non feliciter admodum laboratum
est, hoc saltem affirmare possum, vix
reperiri posse, qui Prosam illam ad le-
gitimam, quam præ se fert Trochaici
carminis formam, adducere queat,
salvâ omnino & integritate sententiæ,
& Rhythmorum eorundem conforma-
tione.

Proponuntur deinde proprii quorum-
dam Sanctorum Hymni, quibus parum
convenire communes videntur, quales
usurpari solent in Festis SS. Joachims

¶ *Anna*; similiter in *Decollatione*
S. Joannis Baptista, ubi praesertim ad
Laudes, minus aptè, verèque concini-
tur, *Invicte Martyr*, unicum Patris
secutus Filium.

Ad extremum exhibentur aliorum
aliquot *Sanctorum Hymni*, ex pio in
illos affectu compositi; quibus multò
plures alii adjungi possent, de singulis
praesertim insignium *Ecclesiarum Pa-*
tronis; quos ego majori otio & accura-
tione, pro sua cuique pietate, & indu-
stria elaborandos relinquo.



Faint, illegible text in a Gothic script, possibly a list or index of names and titles.





IN CIRCUMCISIONE
DOMINI.

AD VESPERAS.

DUM Virgo læta cogitat
Partûs sui miracula,
Silénsque secum pensitat
Nati Dei cunabula.

Abstractus infans ubere,
Ex lege circumciditur;
Sed quo feritur vulnere,
Hoc ipsa lex occiditur.

Hinc sanguis in nos depluit,
Pro diluendis sordibus;
Cœlestis ut ros defluit,
Pro molliendis cordibus.

Servi notanda stigmatè
Caro tenella scinditur;

Sacro fluens dum chrismate
Salubre nomen inditur.

J E S U S ei vocabulum,
Cui totus orbis subditur;
Salutis ut signaculum
Cor, lingua, mens amplectitur.

Sit laus, salus, dilectio
Uni supremo Numini:
Sit laus Mariæ Filio,
Sanctóque J E S U nomini. Amen.

I N F E S T O
S S. T R I N I T A T I S.
A D V E S P E R A S.

BE A T A lux credentium,
Lex summa, vita mentium,
Unus Deus substantiâ,
Trinúsque subsistentiâ.

Tu primus & novissimus,
Ter optimus, ter maximus;
Et omnium primordium,
Et finis unus omnium.

J E S U, superna claritas,
Per quem palam fit Trinitas,

ECCLESIASTICI. 119
Tibi, Patri, cum Flamine,
Sit laus in uno Numine. Amen.

AD MATUTINUM.

UNUM Deum, tres credimus,
Unam trium substantiam;
Unam tribus rependimus
Honoris observantiam.

Deus Pater, fons luminis;
Imago Patris Filius;
Et Spiritus cor Numinis;
Nil est eis æqualius.

Jesu, superna claritas,
Tibi Patri cum Flamine
Æterna sit felicitas,
Et laus in uno Numine. Amen.

AD LAUDES.

LAUDUM, Deus, fons omnium,
Quæ digna te laudatio?
Hoc te decet præconium,
Uno coli silentio.

Mens non valet cognoscere
Qualis trium sit unitas;
Nec ulla lingua dicere
Quid unius sit Trinitas.

Jesu, superna claritas,
 Tibi, Patri, cum Flamine,
 Æterna sit felicitas,
 Et laus in uno Numine. Amen.

IN FESTO
 CORPORIS CHRISTI.

AD VESPERAS.

PANGE lingua gloriosi
 Corporis mysterium;
 Singulare dic profusi
 Sanguinis donarium:
 Dic amoris sumptuosi,
 De Deo convivium.

Sponte noster ipse factus
 Matre natus virgine,
 Inque mundo commoratus
 Corda purgans crimine;
 Cuncta miro profecutus
 Jussa complet ordine.

In supremæ nocte cœnæ
 Accubans cum fratribus,
 Absolutâ lege plenè
 In cibis legalibus,

Se

ECCLESIASTICI. 121

Se bonus pastor benignè
In cibum dat omnibus.

Pane carnem, corporatum
Voce Verbum conficit;
Fitque sanguis, antè vinum;
Sensus & si deficit,
Ad pium cor sublevandum
Mens fidelis sufficit.

Ecce panem consecratum:
Procidamus cernui;
Omne cedat institutum
Christiano ritui;
Det fides juvamen aptum
Sensuum defectui.

Summa summo sit Parenti
Laus & exultatio,
Filióque præpotenti
Laus, honor, dilectio,
Ex utroque prodeunti
Par sit & laudatio. Amen.

AD MATUTINUM.

DUM Christum resonant festa
perennia,
Sancto juncta fluant carmine gaudia;
In nostris nova sint omnia cordibus,
Ardor sit novus omnibus.

F

En noctis colitur cœna novissima,
Quam Christus celebrans, abstulit
Azyma;

Cessit prisca novæ cœna prioribus
Olim tradita Patribus.

Agni post solitas anniculi dapes,
Mensæ proposuit mirificas opes,
Se cunctis tribuens, se quoque singulis,
Quod nec præstitit Angelis.

Sacrum Discipulis hoc dedit exequi,
Quos & Presbyteris sic licet assequi,
Ut possint propriis sumere dexteris,
Possint & dare ceteris.

Infirmos reficit sumptio corporis,
Mœstos exhilarat potio sanguinis:
Carnem, Christus ait, donoque san-
guinem,

Excludi volo neminem.

O fors! Angelici panis edulium,
In terris hominum fit cibus omnium:
Res miranda! Deum jam vice pabuli
Claudi pectore servuli.

Tu, Divina Trias, summâque caritas,
Quos dignanter alis sæpèque visitas,
Da te perspicuo lumine cernere,
Et cœli dape vivere. Amen.

AD LAUDES.

VERBUM manens in æthere,
 Idémque terris editum,
 Functum salutis munere
 Vitæ parabat exitum.

Diræ necis spectaculum
 Cunctis futurum gentibus,
 Cœlestis escæ pabulum
 Prius dedit se fratribus.

Bino simul velamine
 Sanguis, caróque traditur,
 Quorum potenti numine
 Corpúsque ménisque pascitur.

Nascens parem se reddidit,
 Pascens suos, edulium:
 Cæsus vadem se prodidit,
 Regnansque se dat præmium.

O caritatis hostia!
 Certum salutis ostium,
 Tuâ retunde gratiâ
 Vires & ausus hostium.

Uni Trium sub nomine
 Jugis Deo sit gloria,
 Qui nos perenni lumine
 Cœli frui det patriâ. Amen.

DE SANCTO JOACHIM.

*AD VESPERAS,**& Matutinum.*

CLARA nitens origine,
 Regum parentum sanguine,
 Patérque Matris Virginis,
 Avúsque nati Numinis.

Illis sat est hoc dicere
 Qui te volunt extollere :
 Hac nullâ major dignitas,
 Non major est felicitas.

Sit Trinitati gloria,
 Jesu, tibi laus propria,
 Qui Joachimi sanguine
 Es matre natus virgine. Amen.

AD LAUDES.

QUIS non fateri gaudeat,
 Quid Joachimo debeat?
 An non Avo sit debitum
 Quod ab Nepote præstitum?
 Deo sedens jam proximus
 Hæc impetrat quæ poscimus,

ECCLESIASTICI. 125

Gnatâ rogante supplice,
Ipso nepote iudice.

Sit Trinitati gloria;

JESU, tibi laus propria,
Qui Joachimi sanguine,
Es Matre natus Virgine. Amen.

DE SANCTA ANNA.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

INSIGNIS, Anna, nomine,

Is ante matres ordine

Et fœminarum millia;

Unâ minor, sed filiâ.

Ex te Maria nascitur,

Per te sacris addicitur,

Sub te coruscat omnibus

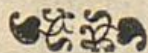
Dei parentis dotibus.

Sit Trinitati gloria,

JESU, tibi laus propria,

Annæ decus propaginis,

Fili Mariæ virginis. Amen.



AD LAUDES.

QUIS, Anna, te felicior?
 Quæ mater unquam dignior?
 Quæ labis absque debito
 Fœtu parens sis inclyto.

Longo salutis ordine,
 Est ortus Annæ sanguine,
 JESUS redemptor omnium,
 Laudum seges perennium.

Sit Trinitati gloria,
 JESU, tibi laus propria,
 Annæ decus propaginis,
 Fili Mariæ virginis. Amen.

IN DECOLLATIONE
 S. JOANNIS BAPTISTÆ.

AD VESPERAS,
 & Matutinum.

BAPTISTA, vir mirabilis,
 Ortu, sacrisque dotibus;
 Pro castitatis juribus
 Mortis decore nobilis.

ECCLESIASTICI. 127

Christum propinquum sentiens

Intra Mariæ viscera,

Prædicis ante tempora,

In matris alvo gestiens.

Adesse præsens indicas

Cunctis palam stupentibus:

Limbóque clausis Patribus

Venisse demum prædicas.

Lucerna factus omnibus,

Præis docens Apostolis:

Ipsis nec impar Angelis,

Cunctis prior mortalibus.

Tibi beata Trinitas,

Joannis ob victoriam,

Et castitatis gloriam

Æterna laudum claritas. Amen.

AD LAUDES.

O Mentis æstus barbaræ!

Hunc, nota cujus sanctitas

Regis necat crudelitas,

Flammâ furens adulteræ.

Vox, prima Christi nuntia,

Constricta retro carcere,

Cadit resecto gutture,

Perferre crimen nescia.

F iiiij

Sed casta quæ vox displicet,
 Intemperanti fœminæ,
 Fœdo perempta crimine
 Cessit quidem, non conticet.

Nam fama manat criminis;
 Joannis innocentiam,
 Herodis inclementiam,
 Vox clamat ipsa sanguinis.

Tibi, beata Trinitas
 Joannis ob victoriam,
 Et castitatis gloriam,
 Laudum perennis claritas. Amen.

DE SANCTO MARTINO.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

ORBE qui, Præsul, celebraris
 omni,
 Omnium votis & honore dignus,
 Te piæ mentis studio perenni
 Hic canit hymnus.

Vestibus donas propriis egentem,
 Dum riget totis fera bruma castris,
 Quas ad ornatum sibi vult decentem
 Christus in astris.

ECCLESIASTICI. 129

Jam status sordet tibi militaris,
Et calet pectus meliore flammâ:
Tu facer Christo sacra destinaris
Miles ad arma.

Hoste cum multo subeunda pugna,
Mille cum monstris, vitiisque mille;
Ne qua commissum feriat maligna
Pestis ovile.

Tu simul mortis medicina cunctis,
Comprimis mortem, retinésque vin-
ctam;
Et potes rursus tumulo sepultis
Reddere vitam.

O potens factis, meritisque Pastor,
Semper humanæ cupidus salutis,
Nunc bonus nostris pietatis auctor
Annue votis.

Trinitas unum veneranda Numen,
Da tuæ laudis decus ad perenne
Dulce Martini celebrare nomen
Tempus in omne. Amen.

AD LAUDES.

MARTINUS ægro corpore,
Mortis propinquæ præsciis,
Spreto triumphans funere,
De plebe pendet anxius.

F v

Hinc mens suavè tangitur
 Summi boni cupidine :
 Et inde tristis angitur
 Gregis sui formidine.

Cœlum placet conscendere ?
 Cœlum patens ostenditur :
 Gregi tuendo vivere ?
 Sic cum Deo jam vivitur.

Deum datur si visere ;
 Mors prompta vitâ tutior :
 Si pro Deo se perdere ;
 Est vita cœlo carior.

Sat est, ais, quod diligam ;
 Nolim mori nec vivere :
 Neutrum duorum deligam ;
 Præstat Deo se credere.

Pastoris ô cor nobile !
 Mors ipsa quem non perculit :
 O cor suis amabile !
 Quos ille cœlo prætulit.

Jesu, corona Præsulum
 Tibi, Patri, cum Spiritu
 Sit omne laus per sæculum,
 Nobisque pax in exitu. Amen.



DE SANCTO FIACRIO.

AD VESPERAS.

REGIÆ stirpis decoratus ortu,
Et sacri famâ celebris sepulcri,
Nos libens audi, placidôque vultu,
Sancte Fiacri.

Tu piis primæ studiis juventæ,
Sæpe Divinos reCOLENS favores,
Præcoces Christo pietatis altæ
Promis amores.

Patriam linquis, patre jam relicto;
Nec placent urbes, hominûmq; turbæ;
Solutus ac pauper cupis esse toto
Exul in orbe.

Abderis denso nemoris recessu;
Corpus afflicta, cruciânque castum,
Mens ut hinc prompto, facilique cursu
Tendat in altum.

Gaudiis cœli solitus potiri,
Cœlitum dotes simul æmularis;
Jure terrenis poteris videri
Angelus oris.

Sit decus laudis tibi sempiternum,
Qui supra cœli residens cacumen,

Jugiter trino celebraris unum
 Nomine Numen. Amen.

AD MATUTINUM.

QUAM laudum cupidos arcet
 honoribus
 Orbitans immeritis gloriæ laudibus,
 Tam quærit cupidè justa celebrium
 Rerum fama Fiacrium.

Quid frustra latebras sedulus incolis,
 Laudis promeritæ speretor amabilis?
 Hæc se ritè negat dura sequacibus,
 Occurrit fugientibus.

Sic virtutis honor te magè prædicat,
 Quò virtutis amor te minùs indicat,
 Sicut gemma suo lumine proditur,
 Cœno siqua reconditur.

Ad te crebra tui turba cupidine
 Circumquaque pio convolat agmine:
 Tu virtute potens das medicamina,
 Ægris certa levamina.

O qui nunc resides sedibus ætheris,
 Et patronus ades rebus in asperis,
 Fac puris animas vivere moribus,
 Sanis corpora viribus.

Summo summa Patri gloria jugiter,
 Laus & Nate, tibi summa perenniter,

ECCLESIASTICI. 133
Communisque simul sit tibi, Spiritus,
Laus & gloria cœlitus. Amen.

AD LAUDES.

DUM latiori lumine
Nos respicit Fiacrius,
Grato patronum carmine
Omnes canant alacrius.

Latens, fuit spectabilis,
Dignum Deo spectaculum:
Crebris potens miraculis,
Magnum fuit miraculum.

Hæc nempe Sancti gloria,
Sprevisse mundi gloriam;
Insignis hæc victoria,
Quæ dat sui victoriam.

Hinc vita felix extitit,
Mortis piæ primordium;
Et mors vicissim præstitit
Vitæ beatæ præmium.

Quin & sepulcro conditus
Vivit superstes funeri;
Nam curat ægros cœlitus
Menti medens & corpori.

Deo Patri sit gloria,
Nato, simul cum Spiritu,

Qui militantum prælia
 Fausto coronant exitu. Amen.

DE SANCTA ROSALIA
 VIRGINE.

*Cujus cultum in Ecclesiam universam
 induxit piissimus Pontifex Urba-
 nus VIII. eidemque festos dies in
 Martyrologio Romano duos attribuit;
 unum obitus 4. Septemb. alterum
 Inventionis, 15. Julii. Hymnus.*

TE, fons perennis luminum,
 Quo sacra florent lilia,
 Te, CHRISTE, sponse Virginum,
 Laudamus in Rosalia.

Hæc ad parentum gloriam
 Regum decoram sanguine
 Jungit Rosæ fragrantiam,
 Omen ferens in nomine.

Paterna linquit prædia,
 Opes caducas exuit;
 Superna libans gaudia,
 Cæleste pectus induit.

ECCLESIASTICI. 135

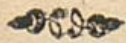
Cunctis latet mortalibus
Mirum polo spectaculum;
Unis fruens cœlestibus,
Magnum solo miraculum.

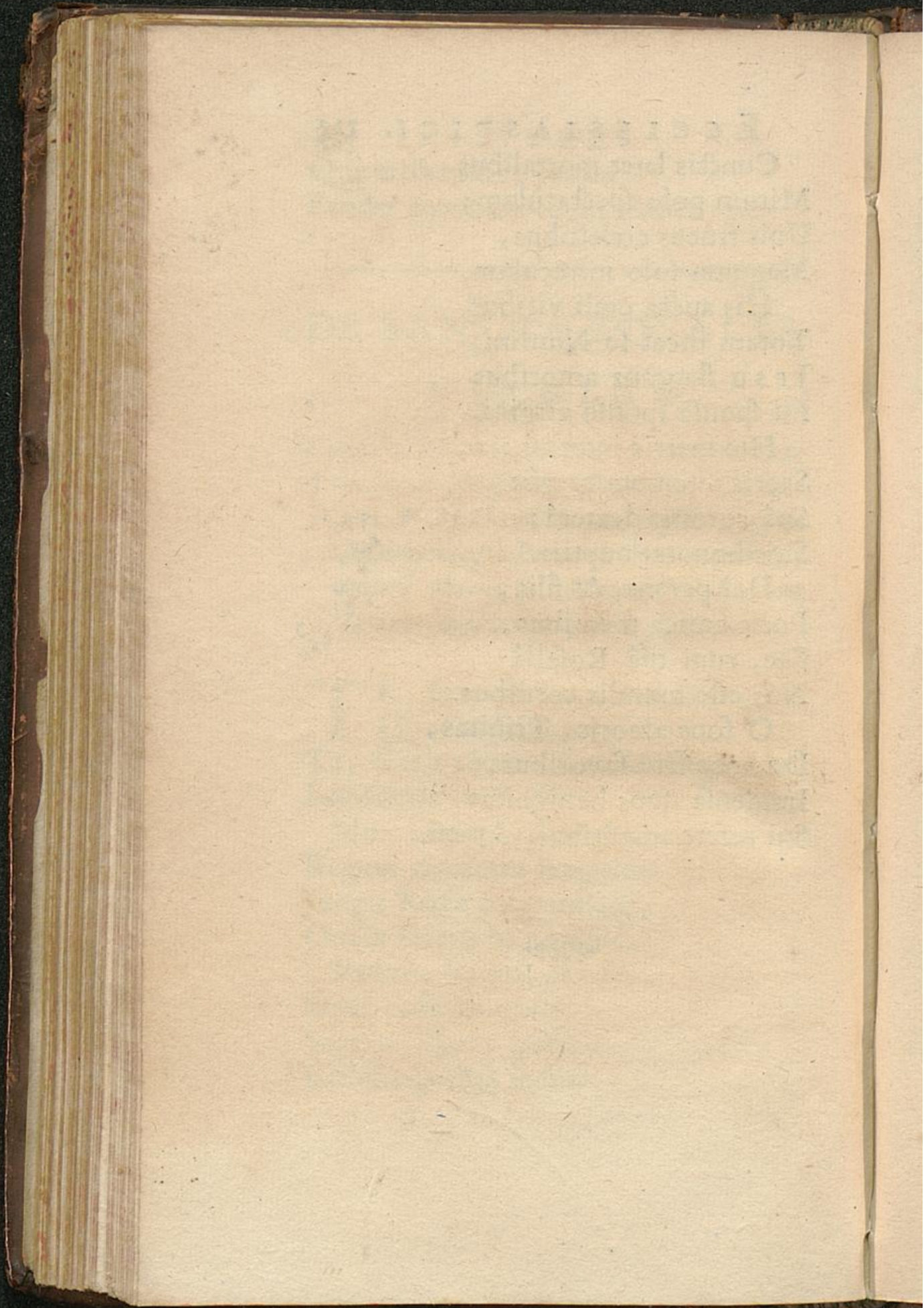
His aucta cœli viribus
Totam dicat se Numini;
JESU flagrans amoribus
Fit sponsa sponso virgini.

Hic matris inter ubera,
Sacris nitentem gratiis
Suâ coronat dexterâ;
Suis honorat nuptiis.

Dei parens, & filia,
Puris amica mentibus,
Fac, cum tuâ Rosaliâ
Nos esse mundis cordibus.

O fons amoris, Trinitas,
Da, nos frui favoribus,
Immensa quos benignitas
Sui refert amantibus. Amen.





H Y M N I
S A N C T O R U M
E T
B E A T O R U M
E X S O C I E T A T E
J E S U.





H Y M N I
S A N C T O R U M
E T
B E A T O R U M
E X S O C I E T A T E
J E S U.

DE SANCTO IGNATIO.
AD VESPERAS,
& Matutinum.

NOMINIS Jesu studiose cultor,
Bellico major, meliôrque casu:
Ordinis Sacri novus Institutor
Sub duce Jesu.

Sterneris fausto violatus ictu,
 Nam vir, Ignati, novus inde surgis,
 Moxque divino tibi missa ductu
 Agmina cogis.

Propriâ clarus, patriâque laude,
 Gloriæ dum te levis aura pascit,
 Te Dei laudis melior tuendæ
 Gloria poscit.

Hinc & humanæ cupidus salutis
 Omnium curam generosus ambis,
 Nec potest tantis satis esse votis
 Unicus orbis.

Unus, Ignati, loca cuncta replet,
 Nempe te totum Deus implet unus,
 Hujus ut Numen populis reveles
 Numine plenus.

Trinitas unum veneranda Numen,
 Da tuæ laudis decus ad perenne,
 Optimi Patris celebrare nomen
 Tempus in omne. Amen.

AD LAUDES.

O Mira fors Ignatii!
 Mendicus est ex divite;
 Dei capax confortii
 Ex bellicoso milite.

ECCLESIASTICI. 141

Alto penetrans lumine
Summi Dei sacraria,
Discit magistro Numine
Quæ scita dat salubria.

Terris agens in exteris
Christi sacris origine,
Quærit salutem barbaris
Suo parandam sanguine.

Frustratus hac spe nobili,
Dei, fit hostis hostibus:
Zelo flagrans apostoli
Resistit unus omnibus.

Urget palam nefarios,
Pravosque mores corrigit,
Et hæresum sectarios;
Et cæteros non negligit.

Sed ethnicorum cariùs
Salus stabit Xaverio;
O patre dignus filius!
Patérque dignus filio!

Jesu, tibi sit gloria,
Patri, sacroque Flamini:
Sit laus, decus, victoria
Jesu potenti nomini. Amen,



DE S. FRANCISCO XAVERIO.

*AD VESPERAS,
& Matutinum.*

INDORUM domitor, doctor, apo-
stolus,
Cunctis omnis homo, moribus an-
gelus,

Virgo, perpetuò corpore virgine,
Et martyr, sine sanguine:

O Francisce, novi tu decus ordinis,
Quem Jesu celebrat gloria nominis:
Hunc per regna procul provehis extera,
Mox laturus ad æthera.

Tu vas grande Deo ferris ad omnia?
Admiranda potens sumere munia,
Et portare plagis Japonis insulæ
Christi nomen amabile.

Quænam terra tuis invia gressibus?
Quæ non plena sacris ora laboribus?
Intrasti latebras dæmonis ultimas,
Gentes indole pessimas.

Hinc gens Christiadum quanta fi-
delium?
Quor, baptista, lavas millia millium?

ECCLESIASTICI. 143
Constant pluribus hæc num tibi pas-
sibus?

An factis magè grandibus?
En delubra vacant, & sacra dæmo-
num,

Et calcata jacent agmina Numinum,
Quæ dum fracta suis ædibus obruis,
Tu Christo simul extruis.

Sanctæ sit Triadi gloria jugiter,
Sit cum Xaverii laude perenniter;
Jesu sitque sacro gloria nomini,
Omnis laudis origini. Amen.

A D L A U D E S.

DEo fruens profusiùs,
Sat est, sat est dulcedinum;
His pone, Christe, terminum,
Sat est, ait Xaverius,

Amoris ictu faucius,
Sacróque languens vulnere,
Clamat resecto corpore,
Sat est, adure mitiùs.

Sed est pati præstantius;
Hoc optat absque limite;
Ardore cordis perpete
Semper pati vult ampliùs.

Tot ecce passus sapius,
 Terræ, maris discrimina,
 Tot hostium certamina,
 Vult ampliùs, vult ampliùs.

Malis domari nescius,
 Vult carceres, vult vincula,
 Flammæ, cruce, & spicula;
 Numquam satis: vult ampliùs.

Sinæ negato transitu,
 Hac sorte pressus asperâ,
 Transfertur hinc ad sidera
 Fausto laboris exitu.

Uni supremo Numini
 Sit Trinitati gloria:
 Sit laus, decus, victoria
 Jesu salubri Nomini. Amen.

DE S. FRANCISCO BORGIA.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

DESERTOR aulæ nobilis,
 Quàm mente rerum prodigâ,
 Rectè saluti consulis
 Seclî dolosi transfuga!

Sponsæ tibi dum Regiæ

Fœdum

ECCLESIASTICI. 145

Fœdum cadaver sistitur,
Carnis patent præstigiæ,
Mundi dolus proponitur.

In hoc vides cadavere
Quæ corporis sit fœditas,
Quid sit mori, quid vivere,
Et quanta rerum vanitas.

Sic nos, ait, deludimur?
Francisce, finem respice:
Ut quid volentes fallimur?
Jam nunc futura prospice.

O spes valete futiles,
Honos, voluptas, curia;
Opes faceffant mobiles,
Domus, ducatus, patria:

Quæ Cæsaris, sint Cæsari;
Herum placet non sumere
Cui stet subesse tempori,
Sed me Deo jam subdere.

Sic dixit, & sic præstitit,
Rebus relictis omnibus:
Demúmque sese tradidit
JESU piis sodalibus:

JESU, suprema claritas,
Tibi, Patri cum Flammine
Æterna sit felicitas,
Et laus tuo pro nomine. Amen.

G

AD LAUDES.

QUIs te sacris altaribus,
Francisce, stratum viderit,
Et jam frui non dixerit
Clarissis Dei conspectibus?

Circùm refuso lumine
Quo pura splendent pectora,
Vultus micant ut sidera,
Hauisto calentes Numine.

Ex hoc amoris ubere
Sacros amores elicis,
Totumque Numen allicis,
Sub hoc amantis pignore.

Vi semper hinc avelleris,
Nullis repulsus tædiis:
His pasceris cupediis,
Nec tu famem repleveris.

Ad sacra qualis advenis!
Quò fungeris ferventiùs,
Præstare vis frequentiùs,
Et velle nunquam desinis.

Sed hæresis ferociâ
Lapsis litans in ædibus,
Fractis recedis viribus,
Cum febre mortis nuntiâ.

ECCLESIASTICI. 147

Stellata tangis ostia ;
En absque jam velamine ,
Christi fruëris lumine ,
Cadens amoris hostia.

Tibi, Patri, cum Flamine,
JESU, suprema claritas
Æterna sit felicitas,
Et laus tuo pro nomine. Amen.

DE BEATO ALOÏSIO.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

INFENSUS hostis gloriæ,
Omnisque culpæ nescius,
Et mollis osor curiæ
Laudetur Aloïsius.

Almâ juvante Virgine
Ex matris alvo ducitur,
Simúlque sacro flumine
Nascens puer renascitur.

Primis ab incunabulis,
Piæ loquelæ semina,
Castis fluunt labellulis
Jesu, Mariæ nomina.

G ij

Summo facer jam Numini,
 Curas profanas abdicat,
 Et se decennis Virgini
 Per castitatem dedicat.

Deo trahente cœlitus,
 Sic mente pergit vivere,
 Ut carnis expers spiritus,
 Vel angelus cum corpore.

Hunc non honores sæculi,
 Non magna tangunt nomina,
 Non aulici, non servuli,
 Non cara gentis agmina.

Sed hæc habens despectui,
 Sacrisque captus gaudiis,
 Adjunctus almo cœtui,
 Christi meret stipendiis.

Uni ter almo Numini
 Sit laus, decus, dilectio,
 Sanctoque JESU nomini;
 Sit laus & Aloisio. Amen.

A D L A U D E S.

DOMÛS cupitæ limina,
 Ut faustitatis culmina,
 Videns, tenensque tutiùs
 Triumphat Aloisius.

Hic se quietus abdidit,

ECCLESIASTICI. 149

Et in Deo se perdidit :

Hæc ejus una functio,

Dei frui consortio.

Unum, Deus, te cogitat,

Et corde toto flagitat :

Te non amet, non vixerit;

Unum Deum sic deperit.

Hinc lacrymarum flumina,

Pandunt, rigantque lumina;

Amoris undis mergitur,

Flammis amoris uritur.

Illo nihil perfectius,

Nihil fuit constantius :

Omni carens labeculâ,

Fit sanctitatis regula.

Sibi tamen non æquior,

Sed usque fit severior;

Vexat, domat corpusculum,

Cui non subest piaculum.

Non parcit ægris artibus,

Non abstinet laboribus :

His vita sensim tollitur,

Et morte finis ponitur.

Uni ter almo Numini,

Sanctoque Jesu nomini,

Sit laus, decus, dilectio,

Sit laus & Aloïsis. Amen.

G iij

DE BEATO STANISLAO.*AD VESPERAS,**& Matutinum.*

FOETUS, Stanisla, gratiæ,
Exemplar innocentia,
Terrestris Orbis angele,
Transmisse cœlo floscule.

Primo juventæ tempore,
Summo potiris æthere,
Vitæ brevis compendio,
Felice cum dispendio.

Tu nempe cœlo carior,
Rebus sacris maturior,
Puris relucens moribus,
Par es beatis mentibus.

Sed prô novum miraculum!
Altaris almi pabulum
Tibi ministrant Angeli,
Tanti favoris æmuli.

Ægro jacentem corpore
Dignatur & te visere,
Virgo parens cum filio,
Omnis mali solatio.

ECCLESIASTICI. 151

Quibus flagras incendiis?
Quantis triumphas gaudiis?
Quot fers amoris spicula,
Ejus ruens in oscula?

Hic admonente Virgine,
Ipsoque plenus Numine,
Jesu dicatus nomini
Das nomen ejus ordini.

Tibi, beata Trinitas,
Laudum perennis unitas;
Laus & beatis omnibus
Sit Virginis clientibus. Amen.

AD LAUDES.

VIA TOR en amabilis,
Puer Stanislas nobilis
Pannis amictus vilibus
Clam se recepit omnibus.

Nulla moratur objice,
Christoque ductus auspice,
Domum venit plaudentibus
Ignatii sodalibus.

Cunctis subest tironibus,
Sed his præit virtutibus;
Rerum capax cœlestium,
Jam fit magister omnium.

G iij

Ardore misso cœlitus,
 Incenditur medullitus:
 Nec corda sedant ignea
 Perfusa lymphis lintea.

Hoc igne totus uritur,
 Flammis suis absumitur:
 Sed uritur suaviter,
 Et occidit feliciter.

Nam quo die prædixerat,
 Adeste quo speraverat
 Cœlo receptæ Virgini,
 Mentem refudit Numini.

Tibi, beata Trinitas,
 Laudum perennis unitas;
 Laus & beatis omnibus
 Sit Virginis clientibus. Amen.

DE SS. TRIBUS MARTYRIBUS
 JAPONENSIBUS,
 PAULO, JOANNE, ET JACOBO.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

ILLUSTRES animas, ignea pectora,
 Ignatâ Sobolem, carâque pignora,

ECCLESIASTICI. 153

Athletas canimus non superabiles,
Palmari nece nobiles.

Fœdis multa diu per loca curribus
Raptantur, mutilis turpiter auribus;
Sed probris cuperent pluribus appeti,
Fortes omnia perpeti.

Hos nullis opus est sistere vinculis,
Non est, Miles, opus, cingere spiculis;
Quam vitam properas tollere tutiùs,
Hanc optant dare promptiùs.

Nam mens innocui conscia pectoris,
Impensèque sui prodiga corporis,
Gentis primitias auspice Numine
Gestit tingere sanguine.

Instrumenta feris facta piaculis,
Altæ ligna crucis singula singulis
Aptant horrificæ carnificum manus;
Dirum supplicii genus!

Prostant fixa cruci corpora Mar-
tyrum,
Fuso tota natant sanguine vulnerum;
Dum felix animus corpore solvitur,
Cœli civibus additur.

Sanctæ sit Triadi gloria jugiter,
Sit cum Martyribus juncta perenniter,
JESU sitque sacro gloria nomini,
Omnis laudis origini. Amen.

AD LAUDES.

EN trina pendet victima
Novi gregis pars optima,
Nullo suo pro crimine,
Suo litans ex sanguine.

Ardore Paulus perpeti
Crucis ligatus stipiti,
Verbis micat cœlestibus
Christum loquens adstantibus.

Jam sacra verbi semina,
Vitæ beatæ germina,
Docens ubique jecerat,
Magnosque fructus ceperat.

Hoc rite functus munere,
Celso locandus Æthere,
Quod ore præco fuderat
Martyr cruore roborat.

Hujus sodales intimi
Mortisque pœnâ proximi
Primus Joannes ordine,
Jacobus, alter, nomine.

Ambo gravi sub vulnere
Cadunt beato funere,
In his uterque dulcibus,
Jesu, Maria, vocibus.

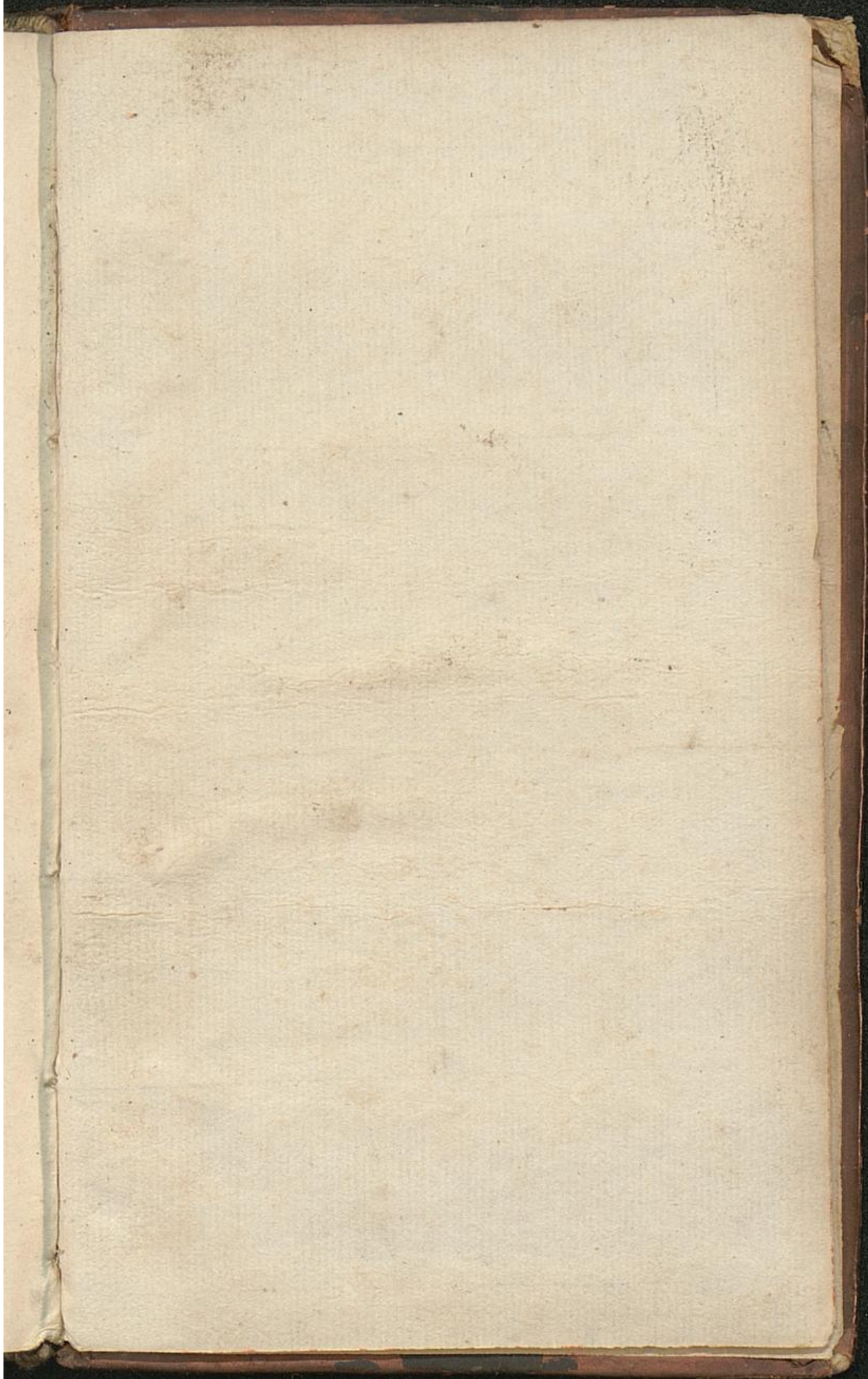
ECCLESIASTICI. 155

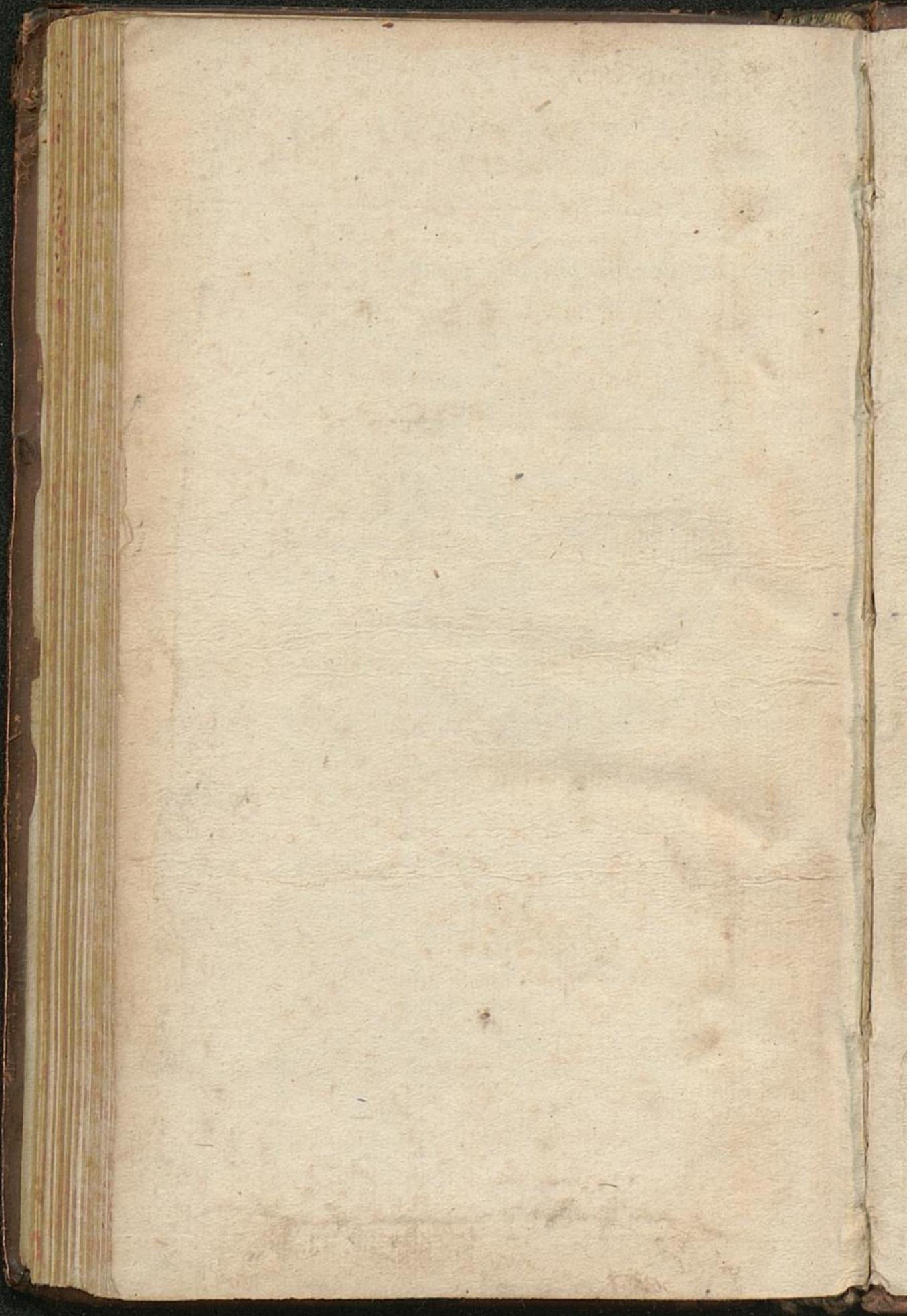
Uni supremo Numini,
Sanctóque JESU nomini,
Pro Martyrum victoria
Sit sempiterna gloria. Amen.

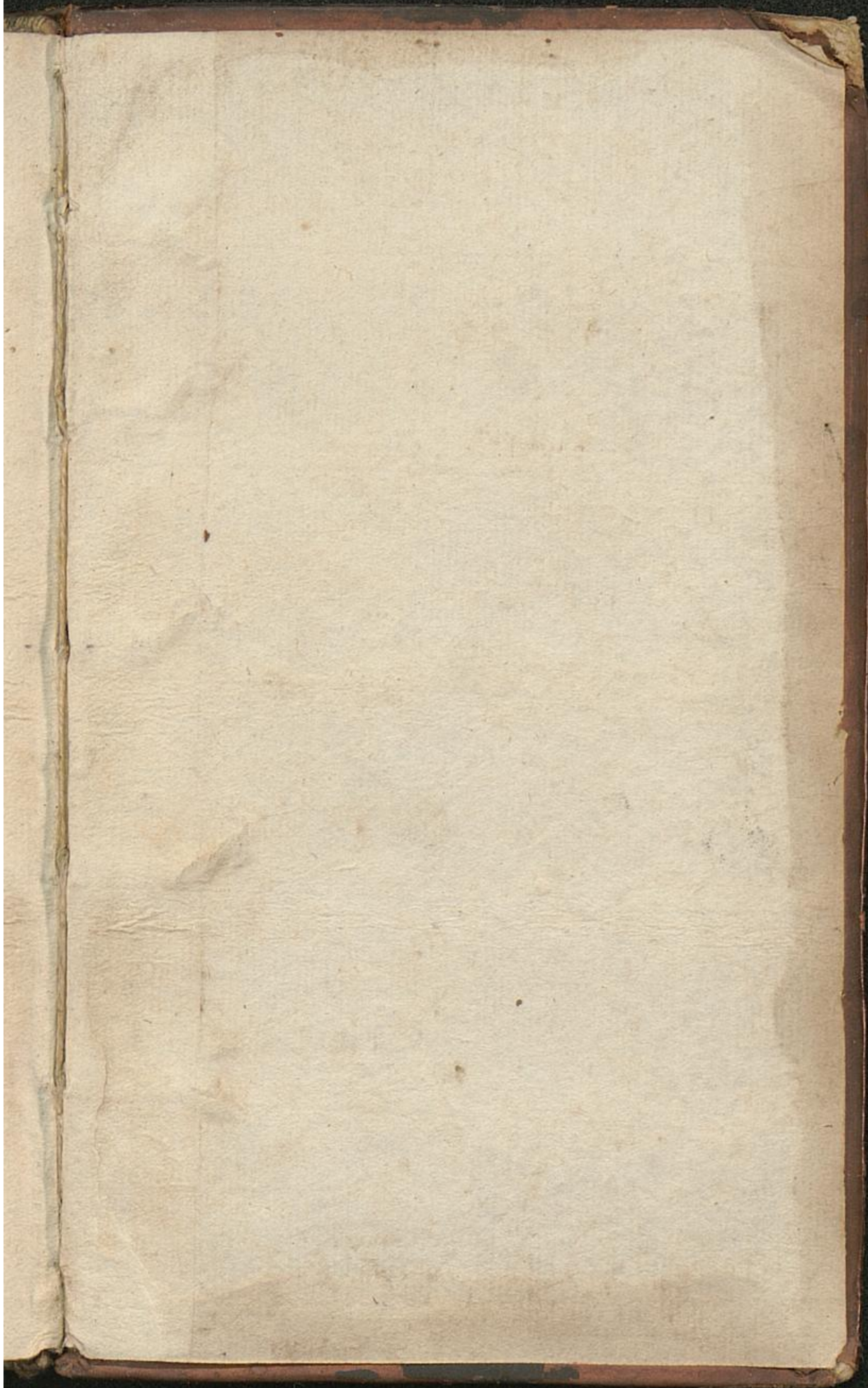


F. C. C. LIBR. BARS. F. I. C. I. 177
Uni sapientis Numini
Sanctus J. S. A. N. O. N. I. S.
P. O. M. A. N. I. U. M. V. I. C. T. O. R. I. S.
Sic sempiternis gloria. Amen.
Laudes eius in saecula
saeculorum.











MIAMI
NOV I

Th
5795